

**Ministerstvo životného prostredia
Slovenskej republiky**

Námestie Ľudovíta Štúra 1

812 35 Bratislava

sp. zn.:

4026/2026-11.1

37015/2026

ROZKLADATEĽ:

Greenpeace Slovensko

IČO: 36069086

so sídlom: Nám. SNP 35, P. O. BOX 58 , 814 99 Bratislava

konajúci prostredníctvom: Matej Hliničan, výkonný riaditeľ

Právny zástupca Advokátska kancelária VERIONS, s. r. o.

IČO: 47239441

so sídlom Radvanská 5267/21, 811 01 Bratislava-Staré Mesto

(ďalej len „rozkladateľ“)

ROZKLAD

**PROTI ZÁVEREČNÉMU STANOVISKU MINISTERSTVA ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY ZO DŇA 13.07.2026 Č. 4026/2026-11.1, 37015/2026**

V Bratislave, dňa 06.08.2026

I.

1. Rozkladateľ týmto podľa § 61 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „**SP**“) v spojení s § 24 ods. 4 a § 64 zákona č. 24/2006 Z. z. (ďalej len „**zákon EIA**“) podáva rozklad proti záverečnému stanovisku Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4026/2026-11.1, 37015/2026 zo dňa 13.07.2026, vydanému v konaní po posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti „*Centrum energetického zhodnocovania odpadov*“ (ďalej len „**navrhovaná činnosť**“) na životné prostredie (ďalej len „**záverečné stanovisko**“¹).
2. Podľa § 65i zákona EIA sa konania začaté do 31.03.2024 dokončia podľa zákona EIA v znení účinnom do 31.03.2024, čo uviedol k predmetnému konaniu aj prvostupňový správny orgán v záverečnom stanovisku (str. 1). Rozkladateľ je ako občianske združenie právnickou osobou, a teda verejnosťou podľa § 3 písm. r) zákona EIA. Verejnosť môže podať rozklad proti záverečnému stanovisku, aj keď nebola účastníkom konania o jeho vydaní (§ 24 ods. 4 zákona EIA). Toto právo nie je podmienené vykonaním procesného úkonu podľa § 24 ods. 3 zákona EIA pred vydaním záverečného stanoviska.
3. Za deň doručenia záverečného stanoviska sa na účely posúdenia včasnosti rozkladu považuje pätnásť deň jeho zverejnenia (§ 24 ods. 4 zákona EIA). Záverečné stanovisko bolo zverejnené dňa 14.07.2026, a preto sa považuje za doručené rozkladateľovi dňa 29.07.2026. Lehota na podanie rozkladu uplynie dňa 13.08.2026, a preto je rozklad podaný včas (§ 27 ods. 2 a § 61 ods. 1 SP).
4. Podaním rozkladu rozkladateľ prejavuje záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení a stáva sa účastníkom konania o rozklade (§ 3 písm. s) a § 24 ods. 2 a 4 zákona EIA). Tento výklad potvrdil aj Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Svk/7/2021 (ods. 25).
5. Záverečné stanovisko sa týmto rozkladom napáda v celom rozsahu.
6. Rozkladateľ namieta, že záverečné stanovisko je nezákonné najmä z týchto dôvodov:
 - 6.1. bolo vydané predčasne, na základe neúplne zisteného skutkového stavu a bez úplného posúdenia všetkých relevantných vplyvov navrhovanej činnosti,
 - 6.2. predmet posúdenia, odsúhlasený variant a záväzné podmienky realizácie navrhovanej činnosti nie sú určené dostatočne určito, zrozumiteľne a vykonateľne,
 - 6.3. záverečné stanovisko je vnútorne rozporné a nepreskúmateľné, pričom jeho závery nemajú dostatočnú oporu v podkladoch a prvostupňový orgán časť podmienok prevzal bez vlastného hodnotenia,
 - 6.4. prvostupňový orgán nesprávne právne posúdil požiadavky vyplývajúce z práva Európskej únie, najmä zo smernice (EÚ) 2024/2881,
 - 6.5. v konaní bolo porušené právo verejnosti na účinnú účasť a neboli riadne posúdené možné cezhraničné vplyvy navrhovanej činnosti.

¹ Pokiaľ je ďalej v texte uvedený odkaz na stranu alebo iný údaj bez uvedenia zdroja, takým zdrojom je napadnuté záverečné stanovisko.

II. Odôvodnenie rozkladu

II.1 Súhlas bol vyslovený predčasne, bez úplného posúdenia vplyvov a stanovenia záväzných podmienok v záverečnom stanovisku

7. Podľa § 29a písm. a), c) a e) zákona EIA je príslušný orgán **povinný posudzovať navrhovanú činnosť** najmä z hľadiska únosného zaťaženia územia, kumulatívnych a súbežne pôsobiacich javov v rôznych časových horizontoch, ako aj použitých metód hodnotenia a úplnosti informácií.
8. Podľa § 31 ods. 1 zákona EIA musí hodnotenie činnosti predstavovať **komplexné zistenie**, opísanie a vyhodnotenie jej predpokladaných vplyvov vrátane porovnania s jestvujúcim stavom životného prostredia v mieste jej vykonávania a v oblasti jej predpokladaného vplyvu. Na základe takto vykonaného posúdenia má záverečné stanovisko podľa § 37 ods. 4 zákona EIA obsahovať celkové hodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti a rozhodnutie, **či a za akých podmienok sa s jej realizáciou súhlasí**.
9. Vo vzťahu k ochrane ovzdušia a verejného zdravia bolo preto potrebné **pred vyslovením súhlasu vyhodnotiť vplyvy navrhovanej činnosti** nielen samostatne, ale aj v kumulácii s existujúcimi a súbežne pôsobiacimi zdrojmi znečisťovania, a to vo vzťahu k jestvujúcemu zaťaženiu a únosnosti dotknutého územia.
10. Záverečné stanovisko deklaruje, že uvedené otázky posúdilo. V časti „*Synergické a kumulatívne vplyvy navrhovanej činnosti*“ uvádza, že navrhovaná činnosť „*nie je takého charakteru, rozsahu, doby trvania a dosahu, že by sa v dôsledku jej vplyvov v kumulácii s vplyvmi existujúcich stavieb, zariadení a činností, ktoré sa nachádzajú v širšom území, významne zmenila kvalita životného prostredia v jej dosahu*“ (str. 82), a ďalej uzatvára, že jej vplyvy „*významne neovplyvnia kvalitu ovzdušia (...) ani zdravotný stav obyvateľstva*“.
11. Tieto závery založilo najmä na správe o hodnotení a jej prílohách, doplňujúcich informáciách, rozptylovej štúdii a jej doplneniach, dodatku o porovnaní so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/2881, doplnenej štúdií HIA a odbornom posudku.
12. Závery prvostupňového orgánu sú však v rozpore so záväznou výrokovou časťou záverečného stanoviska, podľa ktorej sa majú viaceré skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie environmentálnej prijateľnosti navrhovanej činnosti **ešte len zisťovať, posudzovať alebo preukazovať**.
13. Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „**SDEÚ**“):
 - 13.1. v rozsudku z 28.02.2008 vo veci Abraham a i. (C-2/07, ECLI:EU:C:2008:133)², uviedol, že pri viacetapovom povoľovaní konaní treba posúdenie vplyvov uskutočniť „**hneď, ako je možné určiť a posúdiť všetky vplyvy, ktoré tento projekt pravdepodobne má na životné prostredie**“. Ak jedna etapa predstavuje hlavné rozhodnutie a ďalšia iba vykonávacie rozhodnutie, ktoré nemôže prekročiť rámec hlavného rozhodnutia, identifikovateľné vplyvy sa musia určiť a posúdiť **už pri hlavnom rozhodnutí**.³ Iba vplyvy, ktoré možno

² Dostupné on-line: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A62007CJ0002>

³ Záverečné stanovisko nie je povolením, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt v zmysle čl. 1 ods. 2 písm. c) smernice 2011/92/EÚ, avšak v environmentálnej časti povoľovacieho procesu **plní funkciu hlavného rozhodnutia**. Je tomu tak z dôvodu, že obsahuje celkové hodnotenie vplyvov, vyslovuje súhlas alebo nesúhlas s realizáciou navrhovanej činnosti, určuje odsúhlasený variant a záväzné podmienky a je záväzné pre následné

určiť až neskôr, možno posúdiť vo vykonávacom štádiu (bod 26 tohto rozsudku).

- 13.2. v rozsudku z 03.03.2011 vo veci Komisia proti Írsku (C-50/09, ECLI:EU:C:2011:109)⁴ pripustil rozdelenie rozhodovacích a posudzovacích právomocí medzi viaceré orgány. Podmienkou však je, aby systém zaručoval, že skúmanie priamych a nepriamych vplyvov projektu a ich vzájomných vzťahov *„sa musí vykonať v plnej miere pred vydaním povolenia“*. Dosiahnutie cieľov smernice možno zveriť viacerým orgánom iba za predpokladu, že ich právomoci a pravidlá ich výkonu zabezpečia úplné a včasné posúdenie vplyvov pred vydaním povolenia (body 76 a 77 tohto rozsudku).
- 13.3. túto judikatúru vo vzťahu k smernici 2011/92/EÚ potvrdil Súdny dvor v rozsudku z 24.02.2022 vo veci Namur-Est Environnement (C-463/20, ECLI:EU:C:2022:121)⁵. Posudzovanie možno začleniť do viacerých vnútroštátnych konaní a právomoci možno rozdeliť medzi viaceré orgány, posúdenie však musí byť úplné a vykonané pred povolením projektu. Úplnosť posúdenia vyžaduje *„zohľadnenie nielen každého z týchto vplyvov posudzovaných jednotlivo, ale aj ich vzájomné pôsobenie, a teda celkový vplyv“* projektu na životné prostredie (body 54 až 61). Pri viacetapovom povoľovaní sa táto povinnosť **zásadne plní pred prijatím hlavného rozhodnutia**.³ Iba ak vtedy nemožno všetky vplyvy identifikovať a posúdiť, musí sa ich celkové posúdenie vykonať pred vykonávacím rozhodnutím (bod 77).

14. Z uvedenej praxe vyplývajú nasledovné závery:

- 14.1. významné vplyvy projektu **sa majú identifikovať a posúdiť v najskoršom štádiu**, v ktorom ich už možno pri použití dostupných informácií a odborných metód spoľahlivo určiť a vyhodnotiť.
- 14.2. ak hlavné rozhodnutie určuje základné vlastnosti, variant, rozsah alebo environmentálny rámec projektu a následné rozhodnutie sa musí pohybovať v jeho medziach, **vplyvy identifikovateľné v čase hlavného rozhodnutia**³ nemožno ponechať až na vykonávacie štádium.
- 14.3. na následné konanie možno ponechať posúdenie iba takých vplyvov, ktoré **objektívne nebolo možné identifikovať alebo posúdiť** v skoršom štádiu, prípadne ktoré sa významne prejavili až v dôsledku neskoršieho spresnenia projektu.
- 14.4. úplnosť posúdenia nezahŕňa iba samostatné posúdenie jednotlivých vplyvov, ale **aj ich vzájomné pôsobenie, kumulatívne účinky a celkový environmentálny vplyv projektu**.
- 14.5. monitoring, skúšobná prevádzka alebo následné overovanie môžu kontrolovať **správnosť už vykonaných predikcií**. Nemôžu však nahradiť prvotné posúdenie otázky, od ktorej závisí samotná environmentálna prijateľnosť projektu.

povoľovacie konania. Následné rozhodnutia sa preto musia v environmentálnych otázkach pohybovať v rámci určenom záverečným stanoviskom, a preto je také rozhodnutie označované za hlavné.

⁴ Dostupné on-line: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A62009CJ0050>

⁵ Dostupné on-line: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A62020CJ0463>

15. Z uvedeného vyplýva, že súhlas v záverečnom stanovisku bol vydaný predčasne, bez posúdenia identifikovateľných vplyvov ku dňu jeho vydania. Tento nedostatok sa prejavil najmä v nasledujúcich oblastiach.

II.1.1 Technické a dispozičné riešenie, jeho veľkosť a umiestnenie

16. Podľa podmienky č. 1 záverečného stanoviska: „Za účelom zníženia príspevku navrhovanej činnosti k existujúcemu zaťaženiu dotknutého územia, znížiť kapacitu navrhovanej činnosti na 70 % pôvodne navrhovanej kapacity, t. j. na 220 000 t vstupujúceho odpadu ročne. **Uvedené pravdepodobne vyvolá zmenu kapacít súvisiacich technológií i zmenu dispozičného riešenia z hľadiska veľkosti a umiestnenia stavebných objektov.** Vyvolané zmeny je možné považovať za posúdený stav a nemusia byť predmetom zisťovacieho konania podľa zákona za predpokladu, že **nedôjde k zásadnej zmene technológie.**“
17. Záverečné stanovisko teda vychádza z toho, že znížením kapacity dôjde k zmene technických a priestorových parametrov navrhovanej činnosti. Výslovne to potvrdzuje aj pri jej opise, podľa ktorého dispozičné a kapacitné riešenie technologických uzlov a zariadení linky opísané v správe o hodnotení „*bude zmenené*“ v súvislosti so znížením kapacity na 220 000 ton ročne (str. 4). Prvostupňový orgán tak vyslovil súhlas napriek tomu, že **konečné kapacity súvisiacich technológií, veľkosť stavebných objektov ani ich umiestnenie ešte neboli ustálené.**
18. Nešlo pritom o vplyvy, ktoré by bolo objektívne možné identifikovať až v neskoršom štádiu povoľovania. Po ustálení výslednej kapacity na 220 000 ton ročne bolo možné od navrhovateľa požadovať aktualizované technické a dispozičné riešenie a jeho vplyvy posúdiť **pred vydaním záverečného stanoviska.**
19. Kapacity súvisiacich technológií, veľkosť objektov a ich umiestnenie pritom nie sú environmentálne neutrálne údaje. Môžu ovplyvniť najmä parametre a polohu emisných bodov, umiestnenie hlukových zdrojov, dopravné a manipulačné trasy, energetické a vodohospodárske nároky, produkciu odpadových vôd a ďalšie vstupy do hodnotenia vplyvov. Bez poznania konkrétneho riešenia alebo bez určenia záväzných medzí, v ktorých sa môže meniť, nemožno overiť, či budúca podoba navrhovanej činnosti zostane v rozsahu skutočne vykonaného posúdenia.
20. Prvostupňový orgán napriek tomu budúce, obsahovo ešte neznáme zmeny vopred označil za „*posúdený stav*“. Taký záver nemožno odôvodniť iba tým, že nedôjde k zásadnej zmene technológie. Rozhodujúce je, či zmena kapacít, veľkosti alebo umiestnenia objektov **môže ovplyvniť environmentálne vplyvy navrhovanej činnosti**, nie iba to, či formálne predstavuje zásadnú zmenu použitej technológie.
21. Pred vyslovením súhlasu preto malo byť buď ustálené a posúdené konkrétne technické a dispozičné riešenie zodpovedajúce kapacite 220 000 ton ročne, alebo mali byť presne vymedzené jeho maximálne environmentálne relevantné parametre a posúdený najnepriaznivejší prípustný scenár. Keďže záverečné stanovisko neurobilo ani jedno, súhlasilo s realizáciou navrhovanej činnosti bez úplného ustálenia predmetu posudzovania.

II.1.1.1 Skladba odpadového mixu

22. Podmienka č. 1 citovaná v predchádzajúcej časti ustanovila iba obmedzenia kapacity na 220 000 t vstupujúceho odpadu ročne.

23. Navrhovateľ odpadový mix „predbežne nastavil“ v doplňujúcich informáciách k správe o hodnotení (str. 7) na 118 000 t/rok komunálneho odpadu, 77 000 t/rok priemyselného odpadu a 25 000 t/rok nebezpečného odpadu. Nešlo o pomerné zníženie pôvodne posudzovanej skladby odpadu o 30 %, ale o jej zásadné a nevysvetlené prerozdelenie. Oproti správe o hodnotení sa množstvo komunálneho odpadu **znížilo približne o 44,9 %** (z 214 000 na 118 000 t/rok), množstvo nebezpečného odpadu **približne o 66,5 %** (zo 74 700 na 25 000 t/rok), zatiaľ čo množstvo priemyselného odpadu **sa zvýšilo o 175 %** (z 28 000 na 77 000 t/rok).
24. Prvostupňový správny orgán tak:
- 24.1. akceptoval iba **dolnú hranicu požadovaného zníženia celkovej kapacity o 30 až 50 %**,
- 24.2. súčasne pripustil **úplne nové pomery jednotlivých prúdov odpadu** bez toho, aby bolo zo záverečného stanoviska zrejmé, na základe akých technologických, odborných alebo environmentálnych kritérií boli tieto pomery určené, a bez toho, aby boli vplyvy takto zmeneného odpadového mixu vôbec posúdené.
25. Zmena odpadového mixu bola prvostupňovému správneho orgánu známa, konkrétne vyčíslená a odborne posúditelná už pred vydaním záverečného stanoviska. Napriek tomu jej vplyvy neposúdil ani záväzne nevymedzil prípustný pomer jednotlivých prúdov odpadu, hoci nešlo o skutočnosť, ktorú by bolo možné identifikovať až v neskoršom povoľovacom konaní.

II.1.1.2 Zvozový región

26. Záverečné stanovisko v opisnej časti uvádza, že zvozovým regiónom komunálneho odpadu má byť územie Bratislavského, Trnavského, Nitrianskeho a Trenčianskeho kraja a pri nebezpečnom odpade celé územie Slovenskej republiky (str. 4).
27. Pri vyhodnotení námietok proti dovozu odpadu zo zahraničia prvostupňový orgán vychádzal len z nezáväzného vyhlásenia navrhovateľa, že takýto dovoz neplánuje, a zo zvozovej štúdie. Súčasne však pripustil, že dovoz odpadu zo zahraničia nie je vylúčený, ale môže byť povolený príslušným orgánom (str. 98).
28. Predpokladaný zvozový región ani zákaz dovozu odpadu zo zahraničia nie sú súčasťou záväznej výrokovej časti záverečného stanoviska. Ak boli dopravné trasy, dopravné vzdialenosti alebo emisie z dopravy hodnotené na základe uvedeného nezáväzného zvozového regiónu, prvostupňový orgán ho mal záväzne určiť alebo posúdiť aj širší prípustný scenár, ktorý možno bez takéhoto záväzného určenia predpokladať. Záverečné stanovisko inak nezaručuje, že skutočný rozsah dopravy zostane v medziach posúdeného stavu (§ 32 ods. 1 a § 46 SP, § 37 ods. 1 zákona EIA).

II.1.2 Celkové imisné zaťaženie a imisná rezerva

29. Podľa podmienky č. 4 písm. c), d) a f) sa má až v následnom povoľovaní odborným posudkom **zohľadniť celkové imisné zaťaženie dotknutého územia**, zdroje spoločnosti OLO, a. s., všetky existujúce zdroje navrhovateľa, pripravované opatrenia na týchto zdrojoch a najbližšie citlivé receptory.
30. Nejde o skutočnosti, ktoré by nebolo možné objektívne identifikovať alebo posúdiť už pred vydaním záverečného stanoviska. Existujúce zdroje, súčasné imisné zaťaženie aj poloha citlivých receptorov boli známe a ich spoločný vplyv bolo možné vyhodnotiť dostupnými rozptylovými modelmi už v procese EIA.

31. Význam chýbajúceho posúdenia potvrdzuje podmienka č. 5 (str. 85), podľa ktorej má budúci posudok **ešte len preukázať existenciu dostatočnej emisnej/imisnej rezervy umožňujúcej spoločnú prevádzku navrhovanej činnosti a ostatných zdrojov navrhovateľa**. Prvostupňový správny orgán tak vyslovil súhlas skôr, než bola preukázaná jedna zo základných podmienok environmentálnej prijateľnosti projektu.
32. Prvostupňový orgán mal pritom už v konaní k dispozícii konkrétne upozornenie na pripravovaný projekt spoločnosti OLO, a. s. Inštitút cirkulárnej ekonomiky vo svojom stanovisku zo dňa 13.12.2023 výslovne označil zámer „*Modernizácia a ekologizácia ZEVO OLO – linky K3 a K2*“ a uviedol výhľadové zvýšenie kapacity OLO na 180 000 t odpadu ročne (str. 360 v pdf súbore zverejnených príloh správy o hodnotení⁶). Nešlo teda iba o všeobecnú informáciu o existencii blízkeho zdroja, ale o identifikovaný pripravovaný projekt s uvedenou budúcou kapacitou.
33. Zo záverečného stanoviska však nie je zrejmé, či prvostupňový orgán overil stav prípravy tohto projektu, zistil jeho environmentálne relevantné parametre a zahrnul ich do kumulatívneho hodnotenia navrhovanej činnosti. Naopak, zohľadnenie blízkeho zdrojov spoločnosti OLO, a. s. ponechal až na budúci odborný posudok (str. 85, podmienka č. 4), hoci už dospel k záveru, že kumulatívne vplyvy nepredstavujú prekážku realizácie navrhovanej činnosti (str. 82). Bez identifikácie použitého scenára OLO a jeho vstupných parametrov nemožno tento záver preskúmať (§ 32 ods. 1 a § 46 SP, § 29a písm. a), c) a e), § 31 ods. 1 a § 37 ods. 4 zákona EIA).
34. Predčasnosť vysloveného záveru potvrdzuje aj podmienka č. 6, podľa ktorej sa má až na základe budúcich výpočtov celkového imisného príspevku posúdiť potreba prísnejších emisných limitov, než bola horná hranica BAT-AEL použitá v procese EIA.

II.1.3 Rozsah a účinok emisných opatrení

35. Podľa podmienky č. 7 je uvedenie navrhovanej činnosti do trvalej prevádzky podmienené postupnou realizáciou viacerých opatrení na existujúcich zdrojoch navrhovateľa. Záverečné stanovisko medzi nimi uvádza najmä ukončenie prevádzky existujúcej spaľovne kalov [písm. a)], implementáciu technologických opatrení na zníženie emisií CO₂eqv [písm. b)], opatrenia na Teplárni [písm. c)], optimalizáciu vstrekovania pary na poľných horákoch [písm. d)] a opatrenia na Etylénovej jednotke [písm. e)].
36. Záverečné stanovisko na str. 78 výslovne uvádza, že pri modelovaní boli zohľadnené priaznivé zmeny emisií z Teplárne a zánik emisie z existujúcej spaľovne kalov. Ďalej uvádza, že ďalšie pripravované opatrenia boli v etape prípravy, ktorá neumožňovala ich plnohodnotné zohľadnenie v procese posudzovania.
37. Záverečné stanovisko však neurčuje, aké zníženie emisií jednotlivých znečisťujúcich látok sa má týmito opatreniami dosiahnuť ani akú časť potrebnej emisnej/imisnej rezervy majú záväzne vytvoriť a v akom časovom horizonte.

II.1.3.1 Časovo neohraničený súbeh oboch spaľovní

38. Podmienka č. 7 písm. a) ukladá ukončiť prevádzku existujúcej spaľovne kalov. V spojení s podmienkou č. 8 z nej vyplýva, že súbeh oboch zariadení sa pripúšťa počas skúšobnej

⁶ Stanovisko Inštitútu cirkulárnej ekonomiky, o. z., zo dňa 13.12.2023 k zámeru navrhovanej činnosti, zachytené vo vyhodnotení stanovísk k zámeru, ktoré tvorí súčasť príloh správy o hodnotení.

prevádzky a prevádzka existujúcej spaľovne kalov má byť ukončená až pred uvedením navrhovanej činnosti do trvalej prevádzky.

39. Záverečné stanovisko však nepreukazuje, že by bol tento prechodný stav spočívajúci v súčasnej prevádzke oboch zariadení posúdený. Na str. 53 naopak výslovne uvádza: „Pre modelovanie budúceho stavu – **stavu po vybudovaní navrhovanej činnosti a jej uvedení do prevádzky [...]** **nebola zahrnutá stará spaľovňa kalov**, ktorej prevádzka bude po uvedení navrhovanej činnosti do trvalej prevádzky ukončená.“
40. Modelovaný budúci stav teda zahŕňal navrhovanú činnosť bez existujúcej spaľovne kalov. Posúdený nebol stav, počas ktorého majú byť oba zdroje znečisťovania ovzdušia prevádzkované súčasne. Napriek tomu podmienka č. 8 takýto súbeh výslovne pripúšťa.
41. Záverečné stanovisko neurčuje dĺžku ani konkrétny režim súbehu. Podmienka č. 8 ich ponecháva na budúce rozhodnutie povoľujúceho orgánu „na základe reálnych potrieb“, pričom neurčuje:
 - 41.1. koho potreby majú byť rozhodujúce,
 - 41.2. akého druhu majú byť tieto potreby,
 - 41.3. podľa akých environmentálnych kritérií sa majú potreby posudzovať,
 - 41.4. ani aké je maximálne environmentálne prípustné obdobie súčasnej prevádzky oboch zariadení.
42. Záverečné stanovisko nevysvetľuje, čo má na mysli pod slovným spojením skúšobná prevádzka. Právna úprava pritom pozná viacero režimov skúšobnej prevádzky:
 - 42.1. Podľa § 69 ods. 4 zákona č. 25/2025 Z. z. (ďalej len „**Stavebný zákon**“) určí čas skúšobnej prevádzky až správny orgán. Možno ju povoliť na 24 mesiacov a opakovane predĺžiť až na celkové štyri roky. Ak sa tento režim na budúce povoľovanie použije, súbeh oboch spaľovní môže trvať **až štyri roky**.
 - 42.2. Na druhej strane je skúšobná prevádzka stacionárneho zdroja podľa § 30 ods. 6 zákona č. 146/2023 Z. z. o ochrane ovzdušia obmedzená na najviac 12 mesiacov a **po predĺžení na celkovo najviac 24 mesiacov**. Podľa odseku 8 spomenutého ustanovenia môže byť po uplynutí skúšobnej prevádzky d'alšia skúšobná prevádzka povolená po vykonaní bližšie nedefinovanej zmeny na stacionárnom zdroji schválenej povoľujúcim orgánom v povolení zdroja bez toho, aby to bolo v rozpore so záväznou podmienkou záverečného stanoviska, a teda **prakticky môže skúšobná prevádzka trvať neobmedzený počet rokov**.
43. Ani záverečné stanovisko, ani právna úprava teda neposkytujú predvídateľný najneskorší možný termín ukončenia súbehu oboch spaľovní. Stavebný zákon a zákon o ochrane ovzdušia upravujú skúšobnú prevádzku v odlišných režimoch a s rozdielnymi časovými hranicami. Zákon o ochrane ovzdušia navyše pripúšťa po povolenej zmene stacionárneho zdroja ďalšiu skúšobnú prevádzku. **Záverečné stanovisko neurčuje, podľa ktorého režimu a počas akého maximálneho obdobia environmentálne pripúšťa súčasnú prevádzku oboch zariadení.**
44. Aj keď jednotlivé právne režimy obsahujú vlastné časové hranice, zo záverečného stanoviska nemožno zistiť, akú maximálnu dĺžku súbehu prvostupňový správny orgán environmentálne posúdil a pripustil. **Neposúdil ani najnepriaznivejší scenár súčasnej prevádzky oboch zariadení počas maximálne možného obdobia skúšobnej prevádzky.**
45. Podľa podmienky č. 9 sa má až počas skúšobnej prevádzky preukazovať, či príspevok navrhovanej činnosti neprekračuje postupne vznikajúcu emisnú rezervu. Prvostupňový

správny orgán tak kumulatívne vplyvy súčasnej prevádzky oboch zariadení neposúdil pred vyslovením súhlasu, ale ich environmentálnu prijateľnosť ponechal na overovanie počas reálnej prevádzky.

46. Trvanie súbehu oboch zariadení, ich emisné parametre a výsledné kumulatívne imisné zaťaženie nepredstavovali vplyvy, ktoré by nebolo možné objektívne identifikovať už v prvostupňovom konaní. Prvostupňový správny orgán mohol a mal posúdiť prinajmenšom najnepriaznivejší scenár súčasnej prevádzky oboch zariadení počas maximálne prípustnej skúšobnej prevádzky a následne záväzne určiť jej prípustnú dĺžku a podmienky. Tým, že tieto otázky ponechal na budúce povoľovanie a overovanie počas reálnej prevádzky, vyslovil súhlas skôr, než boli identifikované a posúdené všetky predvídateľné kumulatívne vplyvy navrhovanej činnosti.

II.1.3.2 Opatrenia na zníženie emisií CO₂eqv

47. Podmienka č. 7 písm. b) ukladá implementovať „*súbory technologických opatrení na zníženie emisií CO₂eqv v závode SLOVNAFT, a. s.*“ Záverečné stanovisko však neidentifikuje, o aké konkrétne opatrenia ide, ktorých prevádzok alebo technologických procesov navrhovateľa sa týkajú ani akým technickým spôsobom majú emisie znížovať.
48. Záväzná podmienka neurčuje:
 - 48.1. východiskovú hodnotu emisií CO₂eqv,
 - 48.2. minimálne zníženie emisií, ktoré sa musí opatreniami dosiahnuť,
 - 48.3. termín ich realizácie ani dosiahnutia požadovaného účinku,
 - 48.4. spôsob preukázania a kontroly ich splnenia.
49. Samotná podmienka pritom uvádza, že ide o projekty známe už v čase vydania záverečného stanoviska. Ich obsah a predpokladaný účinok preto nepredstavovali skutočnosti objektívne identifikovateľné až v neskoršom povoľovaní. Prvostupňový správny orgán ich mal posúdiť a premietnuť do záväzných a merateľných podmienok ešte pred vyslovením súhlasu.

II.1.3.3 Opatrenia na Teplárni

50. Podmienka č. 7 písm. c) požaduje realizovať „*súbor opatrení na redukcii emisií znečisťujúcich látok na Teplárni*“, ktorý má „*okrem iného*“ zahŕňať náhradu ťažkého ropného zvyšku zemným plynom, inštaláciu nízkoemisných plynových horákov a zníženie nárokov na dodávku tepla z Teplárne.
51. Záväzná podmienka však neurčuje:
 - 51.1. uzavretý rozsah opatrení, keďže používa slovné spojenie „*okrem iného*“,
 - 51.2. minimálne zníženie emisií, ktoré sa nimi musí dosiahnuť,
 - 51.3. termín výmeny paliva a inštalácie nízkoemisných horákov,
 - 51.4. ani spôsob preukázania, že dosiahnutý emisný účinok zodpovedá hodnotám použitým pri modelovaní.
52. Podmienka č. 7 označuje za predpoklad uvedenia navrhovanej činnosti do trvalej prevádzky iba „*postupnú realizáciu*“ opatrení na Teplárni. Neurčuje však, ktoré opatrenia musia byť pred týmto okamihom dokončené, aký stupeň ich rozpracovanosti

postačuje ani aký minimálny emisný účinok musí byť dovtedy dosiahnutý. Zníženie nárokov na dodávku tepla z Teplárne má navyše podľa výslovného znenia podmienky nastať až po uvedení navrhovanej činnosti do trvalej prevádzky.

53. Záverečné stanovisko na str. 77 založilo priaznivé hodnotenie budúceho imisného stavu práve na predpokladanom účinku opatrení na Teplárni, keď uvádza, že:
 - 53.1. pri PM₁₀ opatrenia na Teplárni spolu s odstavením existujúcej spaľovne kalov „zabezpečia také zníženie emisií“, že imisné koncentrácie budú priaznivejšie ako v roku 2023,
 - 53.2. rovnaký záver vyslovuje pri PM_{2,5},
 - 53.3. pri SO₂ mali opatrenia na Teplárni spôsobiť „silný pozitívny vplyv“, zníženie hodinového imisného maxima približne o 100 µg/m³ a zníženie denných a ročných maxím približne na polovicu.
54. Záverečné stanovisko na str. 12 navyše predpokladá, že opatreniami na Teplárni, znížením intenzity jej využívania a ukončením prevádzky existujúcej spaľovne kalov dôjde k poklesu celkových emisií TZL o viac ako 3,6 kg/h a SO₂ o viac ako 486,5 kg/h. Závazná podmienka však tieto hodnoty nepreberá, neurčuje samostatný emisný účinok opatrení na Teplárni ani nevyžaduje dosiahnutie imisného výsledku použitého pri modelovaní.
55. Závaznú podmienku tak možno formálne splniť realizáciou bližšie neurčeného súboru opatrení, aj keby nimi nebol dosiahnutý emisný a imisný účinok, na ktorom prvostupňový správny orgán založil priaznivý záver posudzovania.
56. V rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z judikatúry SDEÚ však prvostupňový správny orgán vyslovil súhlas bez toho, aby vopred posúdil a záväzne upravil opatrenia a ich účinky, ktoré už boli identifikovateľné a merateľné. Ich konkretizáciu a overenie tak neprípustne ponechal až na neskoršie povoľovanie.

II.1.3.4 Optimalizácia poľných horákov

57. Podmienka č. 7 písm. d) požaduje ako súčasť opatrení pred uvedením navrhovanej činnosti do trvalej prevádzky „*optimalizáciu vstrekovania pary na poľných horákoch*“. Neurčuje však, ktorých poľných horákov alebo prevádzkových režimov sa má opatrenie týkať, v čom má optimalizácia technicky spočívať ani aký emisný účinok sa ňou musí dosiahnuť.

II.1.3.5 Opatrenia na Etylénovej jednotke

58. Podmienka č. 7 písm. e) požaduje realizovať „*súbor technologických opatrení na zvýšenie energetickej efektivity a úsporu emisií CO₂eqv na Etylénovej jednotke*“. Záverečné stanovisko na str. 12 pritom s odkazom na informácie navrhovateľa uvádza, že tieto opatrenia majú priniesť priemerné zníženie emisií SO₂ o 0,135 kg/h, NO_x o 12,543 kg/h, CO o 0,133 kg/h a TZL o 0,021 kg/h. Podmienka č. 7 písm. e) však neidentifikuje obsah jednotlivých opatrení ani neukladá povinnosť dosiahnuť uvedené alebo inak určené minimálne zníženie emisií.
59. Podmienka č. 7 písm. e) neviaže splnenie povinnosti na žiadny minimálny technický rozsah ani na dosiahnutie konkrétneho emisného účinku. Za jej splnenie preto možno považovať aj realizáciu technologických opatrení s iba nepatrným prínosom pre energetickú efektivitu alebo zníženie emisií, hoci záverečné stanovisko v odôvodnení

vychádzalo z konkrétne kvantifikovaných emisných úspor. Bez záväzného výsledkového kritéria nemožno objektívne skontrolovať, či realizované opatrenia zodpovedajú predpokladom, na ktorých bol založený súhlas.

II.1.4 Podmienky súbehu oboch spaľovní

60. Podmienka č. 8 neurčuje environmentálne podmienky súčasnej prevádzky navrhovanej činnosti a existujúcej spaľovne kalov, ale ich určenie odkladá až na následné rozhodnutie povoľujúceho orgánu „na základe reálnych potrieb“. Prvostupňový správny orgán tak vyslovil súhlas bez toho, aby sám určil prípustnú dĺžku, prevádzkový režim a emisné obmedzenia súbehu oboch zariadení.
61. Použité formulácie:
 - 61.1. „štandardné prechodné obdobie skúšobnej prevádzky“,
 - 61.2. „okamžitý súbeh“ a
 - 61.3. „nevyhnutné minimum“neurčujú žiadny merateľný prevádzkový alebo environmentálny parameter.
62. Záverečné stanovisko neurčuje ani maximálny počet dní v roku alebo hodín počas dňa spoločnej prevádzky, prípustný výkon jednotlivých zariadení ani maximálne emisné zaťaženie počas ich súbehu. Význam pojmu „nevyhnutné minimum“ má až následné dotvoriť povoľujúci orgán podľa „reálnych potrieb“.
63. Túto absenciu podmienok nenahrádza ani spoločný limit 220 000 ton termicky zhodnoteného odpadu ročne. Ide o kapacitu zodpovedajúcu plnej schválenej ročnej kapacite samotnej navrhovanej činnosti. Počas skúšobnej prevádzky sa tento objem môže v neurčenom a neposúdenom pomere rozdeliť medzi obe zariadenia, pričom podmienka neobmedzuje dĺžku ich súčasnej prevádzky, ich okamžitý výkon ani spoločné emisné toky.
64. Dĺžku, intenzitu a emisné podmienky súbehu bolo možné vopred kvantifikovať, modelovať a záväzne určiť. Prvostupňový správny orgán však namiesto posúdenia najnepriaznivejšieho prípustného scenára ponechal samotné vymedzenie environmentálne prijateľného súbehu až na následné povoľovanie. Záverečné stanovisko preto vydal predčasne.

II.1.5 Emisná rezerva počas skúšobnej prevádzky

65. Podmienka č. 9 ukladá navrhovateľovi, aby až počas skúšobnej prevádzky preukazoval, že emisný príspevok navrhovanej činnosti neprekračuje rezervu, ktorá má ešte len postupne vznikať znižovaním emisií z jeho existujúcich zdrojov oproti roku 2023 (str. 86).
66. Samotné meranie počas skúšobnej prevádzky by nebolo problematické, **pokiaľ by iba overovalo správnosť vopred vykonaného posúdenia**. Podmienka č. 9 však neukladá overovať dodržiavanie už určenej a kvantifikovanej emisnej rezervy. Ukladá preukazovať neprekročenie rezervy, ktorá má ešte len „postupne“ vznikať realizáciou budúcich opatrení na iných zdrojoch navrhovateľa.
67. Emisie existujúcich zdrojov v referenčnom roku 2023, emisné parametre navrhovanej činnosti a predpokladané účinky opatrení podľa podmienky č. 7 boli pritom známe alebo objektívne vyčísliteľné už v procese posudzovania. Prvostupňový správny orgán mal preto ešte pred vyslovením súhlasu pre každú rozhodujúcu znečisťujúcu látku:

- 67.1. určiť referenčnú úroveň emisií v roku 2023,
 - 67.2. vyčíslieť zníženie emisií dosiahnuteľné jednotlivými opatreniami,
 - 67.3. vypočítať postupne vznikajúcu emisnú rezervu,
 - 67.4. posúdiť jej imisný účinok vrátane kumulatívneho pôsobenia všetkých súčasne prevádzkovaných zdrojov,
 - 67.5. a záväzne stanoviť maximálny výkon alebo emisný príspevok navrhovanej činnosti prípustný v každej etape skúšobnej prevádzky.
68. Prvostupňový správny orgán teda vyslovil súhlas skôr, než určil emisné a prevádzkové hranice, od ktorých závisí samotná environmentálna prijateľnosť navrhovanej činnosti.

II.1.6 Separačné opatrenia

69. Podmienka č. 13 ukladá navrhovateľovi, aby vzhľadom na predpoklad vysokého podielu skla a železných a neželezných kovov v odpadoch zo spaľovania preskúmal a prípadne inštaloval technológie na separáciu týchto materiálových prúdov a spracovanie odpadov zo spaľovania. Podmienka č. 14 mu zároveň ukladá **zvážiť** zvýšenie kapacity triediacej linky s cieľom maximalizovať vyseparovanie recyklovateľných odpadov (str. 87).
70. Z formulácie oboch podmienok vyplýva, že prvostupňový správny orgán považoval zvýšenie miery separácie recyklovateľných zložiek za environmentálne relevantné, **pred vyslovením súhlasu však nezistil, aké konkrétne technické a kapacitné opatrenia sú na dosiahnutie tohto cieľa potrebné**. Posúdenie ich nevyhnutnosti aj rozhodnutie o ich realizácii namiesto toho ponechal na navrhovateľa a na nasledujúce štádiá povoľovania.
71. Prvostupňový orgán nemal ponechať na navrhovateľa rozhodnutie, či sa environmentálne opatrenie vôbec uskutoční. Mal sám zistiť jeho potrebnosť a buď ho uložiť ako konkrétnu a kontrolovateľnú podmienku súhlasu, alebo riadne odôvodniť, prečo opatrenie potrebné nie je. Ak na takéto rozhodnutie nemal dostatočné podklady, mal ich doplniť, prípadne zabezpečiť dopracovanie odborného posúdenia, a dovedty nemal vysloviť súhlas s navrhovanou činnosťou.
72. Podmienky č. 13 a 14 navyše **neukladajú povinnosť dosiahnuť žiadny konkrétny ochranný výsledok**. Navrhovateľ ich môže formálne splniť už tým, že inštaláciu technológie preskúma a zvýšenie kapacity triediacej linky zváži, hoci následne nevykoná žiadne opatrenie. Z ich znenia preto nemožno určiť, aké konkrétne plnenie možno od navrhovateľa vyžadovať, ani objektívne preskúmať, či bola podmienka splnená.

II.1.7 Železničná preprava

73. Podmienka č. 17 ukladá navrhovateľovi vykonávať dostupné logistické opatrenia smerujúce k využívaniu kombinovanej cestnej a železničnej dopravy s uprednostňovaním železničnej prepravy a optimalizovať cestnú prepravu tak, aby sa cestná dopravná záťaž v citlivých úsekoch v rámci dostupných možností minimalizovala (str. 87).
74. Prvostupňový orgán pritom v odôvodnení opakovane pracoval s predpokladom, že približne 50 % odpadu bude prepravovaných železnicou. Pri stopercentnom dovoze odpadu cestnou dopravou predpokladal priemerne 48 nákladných vozidiel denne,

zatiaľ čo pri využití železnice v rozsahu približne 50 % iba 24 nákladných vozidiel denne na dovoz odpadu. Predpokladaný 50 % podiel železničnej dopravy označil za pozitívny predpoklad ďalšieho znižovania vplyvov dopravy a za štandardný spôsob znižovania dopravnej záťaže pri regionálnych zariadeniach tohto typu. Vo vzťahu k požiadavke hlavného mesta na najmenej 75 % podiel železničnej prepravy zároveň poukázal na deklarovaný podiel približne 50 % a na možnosť jeho budúceho zvýšenia (str. 10, 57 až 59).

75. Závazná podmienka však neustanovuje ani minimálny podiel odpadu prepravovaného železnicou, ani minimálne množstvo v tonách, maximálny počet cestných dovozov, záväzné trasy či spôsob preukazovania podielu jednotlivých druhov dopravy. Neurčuje ani to, ktoré úseky sa považujú za citlivé a podľa akých kritérií možno železničnú prepravu považovať za nedostupnú. Navrhovateľ preto môže podmienku formálne splniť aj pri zanedbateľnom využívaní železnice samotným tvrdením, že ju uprednostňoval iba v rámci dostupných možností.
76. Prvostupňový orgán tak v odôvodnení prisúdil približne 50 % podielu železničnej dopravy konkrétny priaznivý environmentálny účinok, tento skutkový predpoklad však vo výroku nezabezpečil. Ak bol uvedený podiel významný pre záver o prijateľnosti dopravných vplyvov, mal byť určený ako záväzné a kontrolovateľné minimum. Ak významný nebol, prvostupňový orgán nemohol jeho predpokladané priaznivé účinky používať na podporu súhlasného záveru. Podmienka č. 17 preto nezabezpečuje minimalizáciu cestnej dopravnej záťaže, ale ponecháva jej skutočný rozsah na voľnom rozhodnutí navrhovateľa.

II.1.8 Spoločne k II.1.1 až II.1.7

77. Uvedené nedostatky nepredstavujú nepresnosti jednotlivých záväzných podmienok. Zo záväznej výrokovej časti vyplýva, že po vydaní súhlasného záverečného stanoviska sa majú ešte len ustáliť technické a dispozičné parametre navrhovanej činnosti, posúdiť jej celkové imisné zaťaženie, preukázať existenciu emisnej a imisnej rezervy, určiť rozsah a účinok emisných opatrení, vymedziť podmienky súbehu oboch spaľovní a rozhodnúť o potrebnosti ďalších ochranných opatrení. Nejde teda iba o technické podrobnosti vykonania už posúdenej navrhovanej činnosti, ale o skutočnosť, od ktorých závisí jej rozsah, výsledné vplyvy a samotná environmentálna prijateľnosť.
78. Prvostupňový orgán tak nevyslovil súhlas na základe úplne zistených a vyhodnotených vplyvov navrhovanej činnosti, ale na základe predpokladu, že chýbajúce posúdenia, opatrenia a obmedzenia budú doplnené alebo overené v budúcnosti. Záverečné stanovisko tým zamenilo preventívne posúdenie vplyvov za následné preverovanie environmentálnej prijateľnosti už odsúhlasenej činnosti. Takýto postup odporuje účelu zákona EIA.
79. Uvedeným postupom prvostupňový orgán porušil povinnosť posúdiť únosnosť zaťaženia územia, kumulatívne a súbežne pôsobiace javy, potrebu preventívnych a zmierňujúcich opatrení a úplnosť informácií (§ 29a písm. a), c), d) a e) zákona EIA), ako aj povinnosť odstrániť neúplnosť podkladov vyžiadaním doplňujúcich informácií, doplnením správy o hodnotení alebo dopracovaním odborného posudku (§ 31 ods. 5, § 35 ods. 5 a 6 a § 36 ods. 7 až 9 zákona EIA). Zároveň vyslovil súhlas napriek tomu, že záverečné stanovisko má byť výsledkom celkového hodnotenia vplyvov a má záväzne určiť, za akých podmienok je realizácia navrhovanej činnosti environmentálne prijateľná (§ 37 ods. 1, 4 a 5 zákona EIA). Napadnuté rozhodnutie preto nevychádza z presnej, úplnej a spoľahlivo zisteného stavu veci (§ 32 ods. 1 a § 46 správneho poriadku)

a spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci, čo odôvodňuje jeho zrušenie a vrátenie veci prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie (§ 59 ods. 2 a 3 v spojení s § 61 ods. 3 správneho poriadku).

II.2 Súhlas bol vydaný bez posúdenia vážneho ohrozenia cieľov smernice (EÚ) 2024/2881 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe

II.2.1 Nové limitné hodnoty a transpozičná lehota

80. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/2881 z 23.10.2024 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe **zavádza od 01.01.2030 nové a podstatne prísnejšie limitné hodnoty kvality okolitého ovzdušia** pre viaceré znečisťujúce látky priamo relevantné pre posudzovanú navrhovanú činnosť, najmä pre jemné prachové častice PM_{2,5} a PM₁₀, oxid dusičitý (NO₂) a oxid siričitý (SO₂), ako aj pre benzén a oxid uhoľnatý (CO).
81. Podľa čl. 30 ods. 1 smernice sú členské štáty povinné uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou vrátane jej prílohy I **najneskôr do 11.12.2026**.
82. Vzhľadom na čas vydania napadnutého záverečného stanoviska a očakávané trvanie rozkladového konania je dôvodné predpokladať, že transpozičná lehota uplynie ešte pred právoplatným skončením konania o posudzovanej navrhovanej činnosti. V každom prípade pritom **prevádzka navrhovanej činnosti nemá začať skôr ako v roku 2030, teda v období, pre ktoré už smernica vyžaduje dosiahnutie nových limitných hodnôt**.

II.2.2 Nevýriešené výhrady odboru ochrany ovzdušia

83. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, sekcia zmeny klímy a ovzdušia, odbor globálnej ochrany ovzdušia, zmeny klímy a adaptácie (ďalej len „**odbor ochrany ovzdušia**“), v stanovisku č. 20603/2025 zo dňa 17.04.2025 k správe o hodnotení namietol, že predložená rozptylová štúdia **ani po prepracovaní neobsahovala komplexné hodnotenie vplyvu navrhovanej činnosti na kvalitu ovzdušia spolu s existujúcimi zdrojmi navrhovateľa a pozadovým znečistením**. Osobitne vytkol, že **rozptylová štúdia nezohľadnila sprísnené limitné hodnoty podľa smernice (EÚ) 2024/2881 a že ani predložená HIA nezohľadnila sprísnené požiadavky tejto smernice, v dôsledku čoho neodrážala realistické možné zdravotné riziká** (str. 25 až 27 záverečného stanoviska).
84. Odbor ochrany ovzdušia v tom istom stanovisku č. 20603/2025 zo dňa 17.04.2025 zároveň uviedol, že vzhľadom na výrazný kumulatívny vplyv existujúcich zdrojov navrhovateľa a pozadového znečistenia, ako aj vzhľadom na vysokú hustotu osídlenia dotknutej zóny, považuje **umiestnenie navrhovaného zdroja za nežiaduce** (str. 27 záverečného stanoviska).
85. V nadväznosti na stanovisko odboru ochrany ovzdušia a ďalšie stanoviská k správe o hodnotení si prvostupňový orgán listom č. 6790/2026-11.1/šm, 27326/2026 zo dňa 20.05.2025 vyžiadaval od navrhovateľa doplňujúce informácie podľa § 35 ods. 5 zákona EIA. Navrhovateľ ich v zastúpení spoločnosti EKOCONSULT – enviro a.s. predložil dňa 09.09.2025. Ich súčasťou bol najmä „*Dodatok k rozptylovej štúdii znečisťujúcich látok emitovaných z prevádzky SLOVNAFT, a.s., Porovnanie so SMERNICOU EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/2881*“, vypracovaný spoločnosťou ARPenviron, s.r.o. v auguste 2025, doplnená rozptylová štúdia vypracovaná v septembri 2025 a doplnená

HIA vypracovaná MUDr. Jindrou Holíkovou v septembri 2025 (str. 19 až 20 a str. 94 až 95 záverečného stanoviska).

86. Prvostupňový orgán následne listom č. 6790/2025-11.1/šm, 54036/2025-int. zo dňa 29.09.2025 požiadal odbor ochrany ovzdušia o stanovisko k takto doplneným podkladom. Odbor ochrany ovzdušia odpovedal listom č. 58712/2025 zo dňa 21.10.2025 (str. 30 a 95 záverečného stanoviska).
87. Podľa obsahu listu č. 58712/2025 zo dňa 21.10.2025 reprodukovaneho v záverečnom stanovisku odbor ochrany ovzdušia konštatoval, že dodatok ku klimatickej štúdii bol vypracovaný v súlade s jeho požiadavkami. Vo vzťahu k vplyvom na ovzdušie však **výslovne neuviedol, že jeho pôvodné výhrady boli odstránené**. Naopak, opätovne poukázal na výrazný kumulatívny vplyv existujúcich zdrojov navrhovateľa a požadového znečistenia, ako aj na vysokú hustotu osídlenia, a odporučil vziať do úvahy údaje uvedené v rozptylovej štúdii (str. 30 záverečného stanoviska).
88. Prvostupňový orgán následne vo vlastnom vyhodnotení pôvodných výhrad odboru ochrany ovzdušia uviedol, že nové limitné hodnoty podľa smernice (EÚ) 2024/2881 boli zohľadnené v dodatku k rozptylovej štúdii a v doplnenej HIA. Súčasne však pri vyhodnotení výhrady týkajúcej sa rozptylovej štúdie, ako aj výhrady týkajúcej sa HIA osobitne zdôraznil, že smernica (EÚ) 2024/2881 ešte nebola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky. Výhradu odboru ochrany ovzdušia, podľa ktorej bolo umiestnenie navrhovaného zdroja nežiaduce, odmietol s poukazom na umiestnenie navrhovanej činnosti v existujúcom priemyselnom areáli a na údajne dostatočný rozsah rozptylovej štúdie a jej dodatkov (str. 26 až 27 záverečného stanoviska).

II.2.3 Prekračovanie limitných hodnôt kvality ovzdušia

89. Z vykonaného posúdenia pritom nevyplýva, že by prevádzka navrhovanej činnosti bola zlučiteľná s limitnými hodnotami podľa smernice (EÚ) 2024/2881. Naopak, výpočty v Dodatku k rozptylovej štúdii uvádzajú, že **koncentrácia PM_{2,5} presahujúca budúcu dennú limitnú hodnotu 25 µg/m³ bola podľa základného scenára modelovaná počas 23 až 41 dní ročne vo všetkých 12 referenčných bodoch, hoci smernica pripúšťa najviac 18 prekročení**. Aj v budúcom scenári bez vykonania opatrení podľa energetického auditu sa modelovaný počet takýchto dní pohyboval v rozpätí 23 až 41 dní ročne. Priemerná ročná koncentrácia PM_{2,5} zároveň už v základnom stave prekračuje limitnú hodnotu 10 µg/m³ vo všetkých 12 referenčných bodoch (str. 5 a 6 Dodatku k rozptylovej štúdii).
90. Vo vzťahu k NO₂ Dodatok k rozptylovej štúdii konštatuje, že číselná úroveň budúcej limitnej hodnoty je v základnom stave prekračovaná v jednom z 12 referenčných bodov, pričom po realizácii navrhovanej činnosti bez vykonania opatrení podľa energetického auditu sa **predpokladá jej prekračovanie v štyroch referenčných bodoch**. Priemerná ročná koncentrácia NO₂ už v súčasnosti presahuje číselnú úroveň budúcej limitnej hodnoty v štyroch referenčných bodoch a po realizácii navrhovanej činnosti sa podľa tohto scenára predpokladá jej **prekročenie v deviatich z 12 referenčných bodov** (str. 12 a 14 Dodatku k rozptylovej štúdii).
91. Prvostupňový orgán založil priaznivejší záver na znížení kapacity navrhovanej činnosti, na budúcich opatreniach na Teplárni a na odstavení existujúcej spaľovne kalov. Ani pri tomto scenári však **neuviedol výsledné celkové koncentrácie a nepreukázal, že po realizácii všetkých predpokladaných opatrení budú limitné hodnoty podľa smernice dodržané**. V rozhodujúcej pasáži uviedol najmä, že výsledné koncentrácie majú byť

priaznivejšie ako v roku 2023 a že samostatný príspevok CEZO predstavuje iba malú časť príslušných limitných hodnôt (str. 77 záverečného stanoviska). Priaznivejší stav oproti roku 2023 však nie je totožný s dodržaním budúcich limitných hodnôt, ktorých číselná úroveň je presahovaná už podľa základného scenára.

92. Navyše, záverečné stanovisko pri hodnotení súčasnej kvality ovzdušia vychádzalo zo Správy o kvalite ovzdušia v Slovenskej republike za rok 2024 (str. 76), hoci SHMÚ dňa 30.06.2026, teda pred vydaním záverečného stanoviska, zverejnil správu za rok 2025. Aktuálnejšia správa teda bola dostupná pred vydaním záverečného stanoviska dňa 13.07.2026, prvostupňový orgán ju však neuviedol ani nevyhodnotil.
93. Podľa údajov SHMÚ dosiahla v roku 2025 na stanici Bratislava – Trnavské mýto priemerná ročná koncentrácia NO₂ hodnotu 28 µg/m³ a PM_{2,5} hodnotu 13 µg/m³. Na stanici Bratislava – Mameťova dosiahla priemerná ročná koncentrácia PM_{2,5} hodnotu 12 µg/m³ (str. 24, tabuľka 3.5 Správy o kvalite ovzdušia v Slovenskej republike za rok 2025, príloha č. 3). Hoci tieto koncentrácie v roku 2025 neprekračovali v súčasnosti uplatniteľné ročné limitné hodnoty 40 µg/m³ pre NO₂ a 20 µg/m³ pre PM_{2,5}, **presahovali číselnú úroveň budúcich ročných limitných hodnôt 20 µg/m³ pre NO₂ a 10 µg/m³ pre PM_{2,5}, ktoré sa majú dosiahnuť do 01.01.2030** (str. 22, tabuľka 3.3 a str. 24, tabuľka 3.5 správy SHMÚ; čl. 13 ods. 1 a príloha I oddiel 1 smernice (EÚ) 2024/2881).
94. SHMÚ pritom pri osobitnom porovnaní výsledkov monitorovania za rok 2025 s požiadavkami smernice (EÚ) 2024/2881 výslovne uzavrel: „*Napriek tomuto priaznivému vývoju **novú ročnú limitnú hodnotu 10 µg·m⁻³ podľa smernice (EÚ) 2024/2881 prekročila väčšina monitorovacích staníc.***“ (str. 36 predmetnej správy). Vo vzťahu k NO₂ SHMÚ zároveň výslovne zaradil stanicu Bratislava – Trnavské mýto medzi päť monitorovacích staníc, na ktorých by priemerná ročná koncentrácia NO₂ v roku 2025 prekročila novú limitnú hodnotu 20 µg/m³ (tamtiež, str. 38)⁷.
95. SHMÚ zároveň uviedol, že dosiahnutie ročnej limitnej hodnoty PM_{2,5} vo výške 10 µg·m⁻³ „*bude v krátkodobom horizonte náročné aj v lokalitách s minimálnym vplyvom lokálnych zdrojov znečistenia*“ (tamtiež, str. 37).
96. Záver, že po vykonaní predpokladaných opatrení budú imisné koncentrácie priaznivejšie ako v roku 2023 (str. 77), preto nepreukazuje splnenie limitných hodnôt platných v čase plánovaného začatia prevádzky navrhovanej činnosti. Aj koncentrácia nižšia než v roku 2023 môže zostať nad limitom platným od 01.01.2030. Hoci uvedené merania samy osebe neurčujú koncentrácie v jednotlivých referenčných bodoch navrhovanej činnosti, predstavujú aktuálny oficiálny podklad potvrdzujúci, že dosiahnutie hodnôt vyžadovaných od roku 2030 nemožno považovať za samozrejmé. Podporujú preto záver o potrebe ďalšieho znižovania koncentrácií a presného preukázania dostatočnej imisnej rezervy ešte pred vyslovením súhlasu.

II.2.4 Zákaz vážneho ohrozenia výsledku smernice

97. Vydanie záväzného súhlasného záverečného stanoviska pre navrhovanú činnosť s plánovaným začiatkom prevádzky v roku 2030 a časovo neobmedzenou prevádzkou, bez preukázania dodržania limitných hodnôt, ktoré sa majú dosiahnuť k 01.01.2030, a bez preukázania rozsahu a účinku opatrení potrebných na ich dosiahnutie, je za týchto

⁷ Na str. 37 Správy SHMÚ za rok 2025 sa nachádza vnútorné protirečenie vo vzťahu k ročnej koncentrácii NO₂. Rozkladateľ vychádza z konkrétnych údajov tabuľky 3.5 na str. 24 a z nadväzujúceho výslovného vyhodnotenia SHMÚ na str. 38, ktoré sú vzájomne súladné.

okolností spôsobilé vážne ohroziť dosiahnutie výsledku smernice (EÚ) 2024/2881. Prvostupňový orgán tento právny test v záverečnom stanovisku nevykonával.

98. Právne relevantnou otázkou preto v súčasnosti nie je, či možno pred uplynutím transpozičnej lehoty z ustanovení smernice (EÚ) 2024/2881 priamo vyvodzovať povinnosti navrhovateľovi. Takýto účinok smernice voči súkromnej právnickej osobe je vylúčený. Podstatné však je, či prvostupňový orgán ako orgán členského štátu vydaním súhlasného záverečného stanoviska **porušil vlastnú povinnosť zdržať sa počas transpozičnej lehoty prijatia opatrenia spôsobilého vážne ohroziť dosiahnutie výsledku predpísaného smernicou.**
99. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku zo dňa 18.12.1997, Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, ECLI:EU:C:1997:628⁸, vyslovil, že členským štátom síce nemožno pred uplynutím transpozičnej lehoty vytýkať, že smernicu ešte úplne neprebrali, počas tejto lehoty sa však musia zdržať prijatia opatrení, ktoré môžu vážne ohroziť dosiahnutie výsledku predpísaného smernicou. Pri posúdení sa má prihliadať najmä na (i) praktické účinky prijatého opatrenia a na (ii) dobu ich trvania (body 43 až 49 rozsudku).
100. Táto povinnosť vzniká už nadobudnutím účinnosti smernice a viaže všetky orgány členského štátu. Vzťahuje sa na všeobecné aj individuálne opatrenia. Vnútroštátne orgány a súdy zároveň nesmú vnútroštátne právo vykladať spôsobom, ktorý by po uplynutí transpozičnej lehoty vážne ohrozil dosiahnutie cieľa smernice. Uvedené vyplýva najmä z rozsudku zo dňa 04.07.2006, Adeneler a i., C-212/04, ECLI:EU:C:2006:443⁹, body 119 až 123, a z rozsudku zo dňa 11.09.2012, Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias a i., C-43/10, ECLI:EU:C:2012:560¹⁰, bod 57.
101. **Prvostupňový orgán teda obrátil význam transpozičnej lehoty.** Prvostupňový orgán síce opakovane poukázal na neukončenú transpozíciu smernice, z odôvodnenia však nie je zrejmé, že by následne preskúmal, či vydanie záverečného stanoviska môže napriek tomu vážne ohroziť dosiahnutie výsledku smernice. Podľa judikatúry Súdneho dvora však práve počas transpozičnej lehoty **nesmie orgán členského štátu prijať rozhodnutie, ktorého dlhodobé účinky dosiahnutie výsledku smernice vážne ohrozia.**
102. Rozkladateľ si uvedomuje, že podľa rozsudku Súdneho dvora zo dňa 26.05.2011, Stichting Natuur en Milieu a i., spojené veci C-165/09 až C-167/09, ECLI:EU:C:2011:348¹¹, individuálne povolenie jedného zdroja znečisťovania samo osebe nemusí predstavovať opatrenie spôsobilé vážne ohroziť výsledok smernice. Súdny dvor však zároveň vyžadoval, aby sa **splnenie tejto povinnosti posudzovalo na základe celkového hodnotenia všetkých relevantných politík a opatrení** (bod 81 tohto rozsudku) **a aby príslušný vnútroštátny orgán alebo súd preveril, či uvedený záver platí aj vo vzťahu ku konkrétnemu povolovaciemu rozhodnutiu** (bod 83 tohto rozsudku).
103. Uvedený rozsudok navyše vychádzal z programového systému národných emisných stropov, pri ktorom mali členské štáty širokú mieru voľnej úvahy pri výbere opatrení na zníženie celkových emisií zo všetkých zdrojov na území štátu. Smernica (EÚ) 2024/2881 naproti tomu ukladá povinnosť zabezpečiť, aby celkové koncentrácie znečisťujúcich látok v jednotlivých zónach neprekračovali limitné hodnoty podľa jej prílohy I. V

⁸ Dostupné on-line: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A61996CJ0129>

⁹ Dostupné on-line: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A62004CJ0212>

¹⁰ Dostupné on-line: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A62010CJ0043>

¹¹ Dostupné on-line: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A62009CJ0165>

posudzovanej veci navyše **podklady záverečného stanoviska už indikujú problémy s dosiahnutím týchto hodnôt, prevádzka navrhovanej činnosti má začať práve v roku 2030 a prvostupňový orgán nevykonal preskúmateľné celkové posúdenie, či vydanie súhlasného záverečného stanoviska vzhľadom na existujúce imisné zaťaženie, predpokladané účinky a trvanie navrhovanej činnosti môže vážne ohroziť výsledok smernice.**

104. Napadnuté záverečné stanovisko je individuálnym a záväzným opatrením, predstavuje záväzný podklad pre povoľovanie prevádzky nového zdroja znečisťovania ovzdušia. Prevádzka má začať v roku 2030, teda v roku, od ktorého majú byť nové limitné hodnoty dosiahnuté, a jej trvanie nie je časovo ohraničené. **Praktické účinky záväzného stanoviska na životné prostredie sa prejavia prevažne až po uplynutí transpozičnej lehoty a počas obdobia, v ktorom bude Slovenská republika povinná zabezpečiť, aby úrovne znečisťujúcich látok vo všetkých zónach neprekračovali limitné hodnoty podľa prílohy I smernice.** Článok 13 ods. 1 smernice sleduje celkovú koncentráciu znečisťujúcich látok v okolitom ovzduší, nie iba izolovaný percentuálny príspevok jedného zdroja.
105. Skutočnosť, že samostatný príspevok navrhovanej činnosti predstavuje iba určitý podiel limitnej hodnoty, preto sama osebe nepreukazuje zlučiteľnosť navrhovanej činnosti so smernicou. Prvostupňový orgán pritom sám v odôvodnení záverečného stanoviska pripustil, že pri uplatnení limitných hodnôt podľa smernice (EÚ) 2024/2881 vzniknú v aglomerácii Bratislava **problémy s ich dosiahnutím, osobitne pri PM_{2,5} a NO₂.** Napriek tomu oprel svoj priaznivý záver najmä o relatívne nízky samostatný príspevok navrhovanej činnosti a o predpoklad, že opatrenia na existujúcich zdrojoch zabezpečia stav priaznivejší než v roku 2023, bez toho, aby preukázal, že výsledné celkové imisné koncentrácie budú spĺňať limitné hodnoty smernice.
106. Takýto postup vo svojom dôsledku obchádza preventívny účinok smernice a vytvára riziko, že po uplynutí transpozičnej lehoty bude dosiahnutie jej cieľov sťažené záverečným stanoviskom a rozostavaným projektom. **Prvostupňový orgán tým porušil zásadu lojálnej spolupráce podľa čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii v spojení s čl. 288 tretím odsekom Zmluvy o fungovaní Európskej únie a povinnosť zdržať sa počas transpozičnej lehoty opatrení spôsobilých vážne ohroziť výsledok smernice.**
107. Ak transpozičná lehota uplynie pred rozhodnutím o rozklade, nebude už možné opierať zákonnosť napadnutého rozhodnutia o tvrdenie, že smernica sa ešte nachádza v transpozičnej lehote. Rozkladový orgán bude povinný vykladať a uplatňovať vnútroštátne právo v čo najväčšom možnom rozsahu v súlade so znením a účelom smernice a zabezpečiť dosiahnutie výsledku, ktorý smernica orgánom Slovenskej republiky predpisuje.

II.2.5 Limitné hodnoty boli predvídateľné

108. Časová následnosť prípravy navrhovanej činnosti vylučuje, že by sprísnenie limitných hodnôt podľa smernice (EÚ) 2024/2881 predstavovalo pre navrhovateľa nepredvídateľnú okolnosť. Ešte významnejšie je, že rozhodujúca časť procesu posudzovania prebehla až po ustálení obsahu smernice a po jej nadobudnutí účinnosti.
109. Európska komisia predložila návrh novej právnej úpravy kvality ovzdušia dňa 26.10.2022. Rada Európskej únie a Európsky parlament dosiahli politickú dohodu o konečnom znení smernice dňa 20.02.2024. Prerokovanie rozsahu hodnotenia sa pritom uskutočnilo až dňa 01.03.2024 a prvostupňový orgán určil rozsah hodnotenia

dňa 08.04.2024. Už pri vymedzení predmetu a rozsahu posudzovania preto boli sprísnené požiadavky na kvalitu ovzdušia pre rok 2030 známe.

110. Smernica následne nadobudla účinnosť dňa 10.12.2024, zatiaľ čo správa o hodnotení bola predložená až dňa 23.12.2024 a ďalej dopĺňaná v roku 2025. Záverečné stanovisko bolo vydané až dňa 13.07.2026, pričom prevádzka navrhovanej činnosti sa predpokladá od roku 2030. **Táto chronológia vyvoláva podozrenie, že došlo k urýchľovaniu procesu posudzovania navrhovanej činnosti, čo samo o sebe viedlo k veľmi povrchnému posúdeniu, resp. neposúdeniu kľúčových aspektov navrhovanej činnosti vo vzťahu k novému režimu ochrany ovzdušia.**

II.2.6 Spoločne k bodom II.2.1 až II.2.5

111. Prvostupňový orgán tak vydal záväzné súhlasné záverečné stanovisko bez toho, aby právne správne a na základe úplne zisteného skutkového stavu posúdil, či navrhovaná činnosť, ktorej prevádzka má začať v roku 2030 a nie je časovo ohraničená, môže vzhľadom na už zistené prekračovanie budúcich limitných hodnôt **vážne ohroziť dosiahnutie výsledku predmetnej smernice**. Namiesto posúdenia výsledných celkových imisných koncentrácií sa uspokojil s nízkym izolovaným príspevkom navrhovanej činnosti a s nepreukázaným predpokladom budúcej emisnej rezervy. Tým porušil povinnosť lojálnej spolupráce a povinnosť zdržať sa počas transpozičnej lehoty opatrení spôsobilých vážne ohroziť výsledok smernice (čl. 4 ods. 3 ZEÚ v spojení s čl. 288 tretím odsekom ZFEÚ; výsledok smernice vymedzený v čl. 13 ods. 1 v spojení s prílohou I a transpozičná lehota podľa čl. 30 ods. 1 smernice), povinnosť vykonať celkové hodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti (§ 37 ods. 4 zákona EIA), povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci (§ 32 ods. 1 SP), povinnosť založiť rozhodnutie na spoľahlivo zistenom stave veci (§ 46 SP) a povinnosť preskúmateľne vysvetliť hodnotenie podkladov a použitie správnej úvahy (§ 47 ods. 3 SP). Napadnuté záverečné stanovisko preto spočíva na nesprávnom právnom posúdení, nedostatočne zistenom skutkovom stave a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo zakladá dôvod na jeho zrušenie podľa § 59 ods. 2 a 3 v spojení s § 61 ods. 3 SP.

II.3 Mechanické prevzatie záväzných podmienok bez vlastného hodnotenia

112. Prvostupňový správny orgán založil záver o environmentálnej prijateľnosti navrhovanej činnosti na splnení podmienok časti VI.3, avšak neuviedol vlastnú úvahu o potrebe, primeranosti a dostatočnosti jednotlivých podmienok. Návrh podmienok vypracovaný spracovateľom odborného posudku prevzal bez toho, aby ho transformoval do podoby určitých záväzných povinností. Mechanický charakter prevzatia potvrdzuje aj zachovanie odporúčacích a metodických formulácií určených budúcemu povoľujúcemu orgánu, ktoré nemajú povahu záväzných podmienok súhlasu s navrhovanou činnosťou podľa § 37 ods. 1 a 4 zákona EIA..
113. Zo záverečného stanoviska výslovne vyplýva, že spracovateľ odborného posudku odporučil súhlasiť s realizáciou navrhovanej činnosti za podmienky splnenia opatrení navrhnutých v kapitole 6.1 odborného posudku a súčasne odporučil, aby bolo „*úplné znenie týchto opatrení*“ premietnuté do časti VI.3 záverečného stanoviska. Prvostupňový správny orgán následne iba uviedol, že odporúčania a závery odborného posudku použil ako podklad záverečného stanoviska (str. 70).
114. Záverečné stanovisko však neobsahuje vlastné hodnotenie prvostupňového správneho orgánu, z ktorého by bolo zrejmé, ktoré z navrhnutých opatrení samostatne posúdil, s ktorými sa stotožnil, aké úpravy ich znenia vykonal a prečo ich považoval za potrebné a

dostatočné na vylúčenie alebo zmiernenie nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti. Osobitne je to zjavné pri podmienkach č. 3 až 6, ktoré si zachovali jazykovú a obsahovú podobu odborných odporúčaní adresovaných budúcemu povoľovaciemu orgánu.

115. Podmienky č. 3 a 4 sa začínajú neurčitým príkazom „*požadovať*“ predloženie dvoch odborných posudkov pre vydanie budúceho vyjadrenia orgánu ochrany ovzdušia. Z ich znenia nie je zrejmé, komu sa povinnosť požadovať ich predloženie ukladá.
116. Absenciu vlastného právneho a formulačného spracovania potvrdzuje aj podmienka č. 4, ktorá odkazuje na zákon č. 143/2023 Z. z., hoci zákonom upravujúcim ochranu ovzdušia je zákon č. 146/2023 Z. z. Nejde síce samostatne o vadu spôsobilú odôvodniť zrušenie záverečného stanoviska, avšak ponechanie nesprávneho označenia základného právneho predpisu priamo v záväznej výrokovej časti podporuje záver, že prevzatý návrh podmienok neprešiel ani základným právnym preskúmaním prvostupňového správneho orgánu (str. 85).
117. Podmienka č. 5 už nie je formulovaná ani ako príkaz alebo povinnosť. Iba uvádza, že účelom budúceho posudku „*by malo byť*“ preukázanie vytvorenia dostatočnej emisnej alebo imisnej rezervy. Takáto formulácia zodpovedá odporúčaniu spracovateľa odborného posudku, nie záväznej podmienke rozhodnutia. Neurčuje povinný výsledok posúdenia ani následok pre prípad, ak sa dostatočná emisná alebo imisná rezerva nepreukáže (str. 85).
118. Rovnako podmienka č. 6 iba požaduje „*zvážiť*“ stanovenie prísnejších emisných limitov, a to tam, kde budúci povoľujúci orgán na základe odborných posudkov „*usúdi*“, že je to potrebné. Prvostupňový správny orgán teda sám neurčil, či sú prísnejšie emisné limity nevyhnutné, pre ktoré znečisťujúce látky sa majú ustanoviť ani podľa akých kritérií sa má o ich uložení rozhodnúť. Podmienka môže byť formálne splnená aj tým, že povoľujúci orgán možnosť prísnejších limitov iba zváži a následne nebudú uložené (str. 85).
119. Námieta rozkladateľa preto nespočíva v tom, že prvostupňový správny orgán pri formulovaní podmienok vychádzal z odborného posudku. Odborný posudok je podkladom záverečného stanoviska. Prvostupňový správny orgán však nemôže návrh spracovateľa odborného posudku iba mechanicky prevziať. Musí ho samostatne odborne vyhodnotiť, výslovne sa s jeho závermi vysporiadať a pretaviť ich do vlastných, určitých a právne záväzných podmienok, pričom vlastné hodnotiace úvahy musia byť z odôvodnenia záverečného stanoviska preskúmateľné (§ 37 ods. 1 a 5 zákona EIA, § 47 ods. 3 SP).
120. Uvedený záver zodpovedá aj judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V rozsudku zo dňa 29.04.2021, sp. zn. 5Sžk/30/2019, kasačný súd uviedol, že vloženie vyjadrení prvostupňového správneho orgánu, spracovateľa odborného posudku a navrhovateľa do odôvodnenia rozhodnutia **nemožno považovať za prezentáciu vlastných úvah rozhodujúceho orgánu**. Prevzatie záverov iného subjektu je prípustné iba vtedy, ak správny orgán **zrozumiteľne prejaví, že sa s nimi stotožňuje, a uvedie vlastné dôvody, pre ktoré ich považuje za správne** (bod 23). Ústavný súd Slovenskej republiky tento právny názor následne aproboval a zdôraznil nevyhnutnosť „*vnútornej mentálnej zaangažovanosti rozhodujúceho orgánu*“ prostredníctvom jeho vlastného právneho hodnotenia, odôvodneného názoru a posúdenia veci (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 21/2022, bod 18). Takáto vlastná hodnotiacia činnosť prvostupňového správneho orgánu pri prevzatí a formulovaní podmienok č. 3 až 6 zo záverečného stanoviska nevyplýva.

121. Takýto postup je v rozpore s povinnosťou prvostupňového správneho orgánu uviesť, ako sa vysporiadal s odborným posudkom a z akých vlastných dôvodov odsúhlasil realizáciu navrhovanej činnosti (§ 20a písm. b) zákona EIA). Súčasne porušuje povinnosť uviesť v odôvodnení podklady rozhodnutia, spôsob ich hodnotenia a vlastné úvahy pri použití právnych predpisov (§ 47 ods. 3 SP). Odborný posudok je iba podkladom záverečného stanoviska, nie náhradou rozhodovacej činnosti prvostupňového správneho orgánu (§ 36 ods. 8 zákona EIA). Ak prvostupňový správny orgán návrh podmienok prevzal bez vlastného posúdenia ich potreby, obsahu a dostatočnosti a bez ich pretvorenia do podoby záväzných podmienok súhlasu, nesplnil ani povinnosť sám určiť, za akých podmienok s realizáciou navrhovanej činnosti súhlasí (§ 37 ods. 4 zákona EIA). Záverečné stanovisko preto v tejto časti nespĺňa zákonné náležitosti rozhodnutia a je pre nedostatok vlastných dôvodov prvostupňového správneho orgánu nepreskúmateľné (§ 46 a § 47 ods. 3 SP).

II.4 Neurčitosť predmetu posúdenia a odsúhlaseného variantu navrhovanej činnosti

122. Záverečné stanovisko môže odsúhlasiť iba takú navrhovanú činnosť a taký realizačný variant, ktorých vplyvy boli pred vydaním rozhodnutia dostatočne identifikované a vyhodnotené (§ 2, § 36 a § 37 zákona EIA; § 32 a § 46 SP).
123. Prvostupňový orgán sám v podmienke č. 1 uvádza (str. 84), že zníženie kapacity ešte len vyvolá zmeny:
- 123.1. kapacít súvisiacich technológií,
 - 123.2. veľkosti objektov,
 - 123.3. umiestnenia objektov.
124. Výrok ponecháva otvorenú aj technológiu čistenia spalín, pretože SCR možno nahradiť iným spôsobom čistenia v zmysle podmienky č. 2 (str. 84).
125. Zároveň sa až po vydaní záverečného stanoviska majú (str. 84 až 86):
- 125.1. určiť maximálne emisné toky (podmienka č. 3 písm. c., str. 84),
 - 125.2. spresniť technické riešenie (podmienka č. 3 písm. d., str. 84),
 - 125.3. vyhodnotiť kumulatívnu imisnú situáciu (podmienka č. 3 písm. d., str. 84),
 - 125.4. preukázať vytvorenie dostatočnej emisnej/imisnej rezervy (podmienka č. 5 na str. 85),
 - 125.5. na základe spresneného hodnotenia imisnej situácie aktualizovať hodnotenie vplyvov na verejné zdravie – HIA (podmienka č. 10, str. 86),
 - 125.6. analyzovať a identifikovať technické a prevádzkové opatrenia na kontinuálne vyhodnocovanie jednotlivých prúdov spaľovaného odpadu a tieto následne určiť ako podmienky povolenia (podmienka č. 11, str. 86).
126. Prvostupňový orgán napriek tomu budúce, ešte neznáme zmeny vopred označil za posúdený stav a prejudikoval, že nemusia byť predmetom zisťovacieho konania (str. 84). Rozkladateľ netvrdí, že záverečné stanovisko musí obsahovať realizačnú dokumentáciu alebo konečné podmienky budúceho povoľovacieho konania. Musí však dostatočne záväzne vymedziť hranice posúdeného projektu tak, aby jeho následné technické spresňovanie neumožnilo realizáciu environmentálne odlišnej konfigurácie bez nového posúdenia.

127. Zníženie ročnej kapacity z 316 700 na 220 000 ton možno považovať za environmentálne priaznivú zmenu, avšak **len za predpokladu, že sa toto zníženie záväzne premietne aj do maximálnych kapacít jednotlivých prúdov odpadu a že výsledný odpadový mix nebude umožňovať zvýšenie podielu priemyselného alebo nebezpečného odpadu s výrazne vyššou výhrevnosťou**, a tým zachovanie alebo zvýšenie tepelného a emisného zaťaženia zariadenia napriek nižšej celkovej hmotnosti vstupujúceho odpadu.
128. Záverečné stanovisko vychádza z predpokladaného množstva 118 000 ton komunálneho odpadu, 77 000 ton priemyselného odpadu a 25 000 ton nebezpečného odpadu ročne. Tieto čiastkové kapacity však **vo výroku ani v podmienkach záväzne neobmedzuje**.
129. Neurčením čiastkových kapacitných limitov zostalo otvorené, v akom pomere sa má zníženie pôvodnej celkovej kapacity premietnuť do jednotlivých prúdov odpadu. Odsúhlasená celková kapacita preto pripúšťa viaceré rozdielne skladby vstupného odpadu, najmä:
 - 129.1. pomerné zníženie všetkých troch prúdov,
 - 129.2. zníženie prevažne komunálneho odpadu pri zachovaní množstva priemyselného a nebezpečného odpadu,
 - 129.3. zníženie prevažne priemyselného alebo nebezpečného odpadu,
 - 129.4. vzájomné nahrádzanie jednotlivých prúdov odpadu v rámci celkového limitu 220 000 ton ročne.
130. Tieto konfigurácie nie sú z hľadiska vplyvov navrhovanej činnosti vzájomne zameniteľné. Odlišné zloženie a výhrevnosť jednotlivých prúdov odpadu môžu ovplyvniť tepelný príkon, množstvo a zloženie spalín, emisné toky, spotrebu činidiel na čistenie spalín, množstvo vznikajúcich zvyškov, ako aj výsledné vplyvy na ovzdušie a verejné zdravie. Samotný limit celkového množstva odpadu preto neurčuje maximálny environmentálny scenár navrhovanej činnosti.
131. Skutočnosť, že nebol posúdený konečný variant, vyplýva zo samotného odôvodnenia záverečného stanoviska. Prvostupňový orgán na str. 17 uvádza: „*Kvantifikácia nárokov na vstupy a výstupy navrhovanej činnosti zodpovedá (ak nie je uvedené inak) pôvodne navrhovanej spracovateľskej kapacite navrhovanej činnosti 316 700 ton odpadu ročne*“.
132. Znížená hmotnostná kapacita je síce 27,5 t/h pri 8 000 hodinách prevádzky, maximálny posúdený projektovaný tepelný výkon kotla však zostal 117 MW (str. 5). Zo záverečného stanoviska nie je zrejmé, ako sa zachovanie tohto maximálneho tepelného výkonu pri zmenenom množstve a skladbe odpadu premietlo do výpočtu objemu spalín a maximálnych emisných tokov. Samotné zníženie hmotnostnej kapacity preto nepreukazuje, že bol primerane znížený aj maximálny tepelný a emisný scenár navrhovanej činnosti.
133. Nešlo o pomerné zníženie pôvodnej skladby odpadu, ale o jej reštrukturalizáciu, najmä o zvýšenie predpokladaného množstva priemyselného odpadu. Pôvodné podklady pracovali s 214 000 tonami zmesového komunálneho odpadu, 74 700 tonami nebezpečného odpadu a 28 000 tonami ostatného priemyselného odpadu ročne, zatiaľ čo konečné predpokladané rozdelenie predstavuje 118 000 ton komunálneho odpadu (pokles o 96 000 t), 25 000 ton nebezpečného odpadu (pokles o 49 700 t) a 77 000 ton priemyselného odpadu ročne (nárast o 49 000 t). Použitá kategorizácia jednotlivých

prúdov pritom nie je úplne totožná, čo ešte zvyšuje potrebu presne vymedziť obsah a maximálne množstvo každého prúdu konečného variantu.

134. Bez záväzného určenia maximálnych kapacít jednotlivých prúdov odpadu, ich rozhodujúcich vlastností a príslušných tepelných a emisných parametrov nevytvára záverečné stanovisko určitý referenčný projekt. V následných povoľovacích konaniach preto nebude možné spoľahlivo overiť, či povoľovaná podoba navrhovanej činnosti zodpovedá variantu, ktorého vplyvy boli skutočne posúdené (§ 37 ods. 1 zákona EIA).
135. Prvostupňový orgán tak neodsúhlasil jeden konkrétny a environmentálne posúdený realizačný variant, ale iba bližšie neurčený otvorený rámec, ktorého rozhodujúce technické, kapacitné a emisné parametre sa majú určiť až neskôr. Záverečné stanovisko preto nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu (§ 32 ods. 1 a § 46 SP), neurčito vymedzuje predmet udeleného súhlasu (§ 47 ods. 2 SP a § 37 ods. 1 a 4 zákona EIA) a neumožňuje spoľahlivo overiť, či následne povoľovaná podoba navrhovanej činnosti zostane v hraniciach vykonaného posúdenia (§ 37 ods. 1 zákona EIA).

II.5 Porušenie práva verejnosti na účinnú účasť po podstatnej zmene navrhovanej činnosti

136. Prvostupňový orgán porušil právo verejnosti na účinnú účasť na posudzovaní navrhovanej činnosti. Po uskutočnení verejného prerokovania totiž došlo k podstatnej zmene predmetu posúdenia, avšak **k takto zmenenej navrhovanej činnosti už neboli zopakované zákonom predpokladané procesné úkony zabezpečujúce účasť verejnosti.**
137. Verejnosť sa vyjadrovala k navrhovanej činnosti s kapacitou 316 700 t/rok, zatiaľ čo záverečným stanoviskom bola odsúhlasená navrhovaná činnosť s kapacitou 220 000 t/rok, pričom táto zmena mala podľa samotného prvostupňového orgánu vyvolať aj zmeny kapacít súvisiacich technológií, veľkosti a umiestnenia stavebných objektov (str. 84). Napriek zníženiu celkovej hmotnostnej kapacity pritom záverečné stanovisko naďalej **pripúšťa pri priemyselnom a nebezpečnom odpade výhrevnosť až 35 GJ/t a zachováva maximálny posúdený projektovaný tepelný výkon kotla na úrovni 117 MW** (str. 4 až 5). Nešlo preto o jednoduché pomerné zmenšenie pôvodne prerokovaného projektu, pri ktorom by sa všetky jeho environmentálne vplyvy automaticky znížili v rovnakom pomere.
138. Napriek tomu verejnosť nedostala novú zákonom ustanovenú možnosť vyjadriť sa k výslednej podobe navrhovanej činnosti a táto podoba nebola predmetom nového verejného prerokovania (§ 3 písm. c), § 33 až § 35 a § 63 zákona EIA).
139. Procesne primeraným následkom je zrušenie záverečného stanoviska a vrátenie veci prvostupňovému orgánu, aby zabezpečil v prvom rade úplnú dokumentáciu navrhovanej činnosti a následne zopakoval verejnú etapu posudzovania podľa § 33 až § 35 zákona EIA.

II.6 Kategorické vylúčenie cezhraničných vplyvov bez riadneho posúdenia

140. Podľa správy o hodnotení: *„Posudzovaný zámer nebude mať nepriaznivý vplyv na životné prostredie presahujúci štátne hranice a nenapĺňa podmienky § 40 zákona č. 24/2006 Z. z. (...) a kritériá uvedené v prílohe č. 13 a č. 14 predmetného zákona.“* (str. 53 správy o hodnotení)

141. V nadväznosti na uvedené a námietku RNDr. Anny Zemanovej prvostupňový orgán uviedol: „MŽP SR ďalej uvádza, že navrhovaná činnosť, vzhľadom na výsledky hodnotenia vplyvov na jednotlivé zložky životného prostredia, nebude mať vplyv, ktorý by presahoval hranice Slovenskej republiky.“ (str. 104)
142. **Podrobnejšie odôvodnenie absencie cezhraničného vplyvu sa v záverečnom stanovisku nenachádza.**
143. Prvostupňový správny orgán sa však nemohol uspokojiť s neodôvodneným konštatovaním o neexistencii cezhraničných vplyvov, ale bol povinný posúdiť, či **navrhovaná činnosť môže mať závažný vplyv na životné prostredie presahujúci štátne hranice** (§ 40 ods. 1 písm. b) zákona EIA).
144. Uviedol iba výsledkové konštatovanie bez uvedenia skutkových a odborných východísk a bez vysvetlenia hodnotiacej úvahy, ktorá ho k tomuto záveru viedla (str. 104).
145. Nie je preto preskúmateľné, na základe ktorých konkrétnych skutkových a odborných zistení a akým hodnotiacim postupom prvostupňový orgán dospel k záveru, že navrhovaná činnosť nemôže mať závažný vplyv na životné prostredie presahujúci štátne hranice. **Prvostupňový orgán iba prevzal konštatovanie správy o hodnotení a odkázal všeobecne na hodnotenie jednotlivých zložiek životného prostredia, bez aplikácie kritérií príloh č. 13 a 14 zákona EIA na konkrétne okolnosti navrhovanej činnosti.**
146. Podľa § 40 ods. 1 písm. b) zákona EIA platí: „Predmetom posudzovania vplyvov presahujúcich štátne hranice sú činnosti navrhované na území Slovenskej republiky uvedené v prílohe č. 13 a navrhované činnosti uvedené v prílohe č. 8 vrátane ich zmien, ktoré môžu mať závažný vplyv na životné prostredie presahujúci štátne hranice,...“
147. Navrhovaná činnosť je pritom podľa samotného záverečného stanoviska zaradená okrem iného do:
 - 147.1. kapitoly č. 9, položky č. 5 **prílohy č. 8** – zneškodňovanie alebo zhodnocovanie ostatných odpadov v spaľovniach,
 - 147.2. kapitoly č. 9, položky č. 7 **prílohy č. 8** – zneškodňovanie alebo zhodnocovanie nebezpečných odpadov v spaľovniach,
 - 147.3. kapitoly č. 2, položky č. 13 **prílohy č. 8** – priemyselné zariadenie na výrobu elektriny, pary a teplej vody.(str. 18 záverečného stanoviska)
148. Zároveň podľa bodu 10 prílohy č. 13 k zákonu EIA platí, že medzi činnosti podliehajúce medzinárodnému posudzovaniu z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie presahujúcich štátne hranice patria: „Zariadenia na zneškodňovanie toxických a **nebezpečných odpadov spaľovaním, chemickým spracovaním alebo skládkovaním.**“
149. Spornosť sa tak nemôže týkať zaradenia navrhovanej činnosti do vecného rozsahu § 40 ods. 1 písm. b) zákona EIA, ale výlučne druhej zákonnej podmienky, teda možnosti závažného cezhraničného vplyvu.
150. Podľa § 41 ods. 3 zákona EIA: „Ak ide o posudzovanie či navrhovaná činnosť bude mať významne nepriaznivý vplyv na životné prostredie presahujúci štátne hranice, postupuje sa podľa kritérií uvedených v prílohe č. 14.“
151. **Prvostupňový orgán žiadne z kritérií v prílohe č. 14 neskúmal a neaplikoval, a tak ním použitá správna úvaha je nepreskúmateľná pre absenciu jej uvedenia.**

II.7 Vnútorne logické rozpory záverečného stanoviska

152. Prvostupňový orgán bol povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, ako podklady vyhodnotil a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil (§ 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 SP). Záverečné stanovisko musí zároveň obsahovať dôvody odsúhlasenia navrhovanej činnosti, podmienky súhlasu a jednoznačne určený realizačný variant (§ 20a písm. b) a § 37 ods. 4 zákona EIA).
153. Z rozhodnutia preto musí byť zrejmé, aká navrhovaná činnosť bola posúdená, na základe akých konečných vstupov bola vyhodnotená jej environmentálna prijateľnosť a ktoré skutočnosti boli preukázané.
154. Záverečné stanovisko týmto požiadavkám nezodpovedá. Prvostupňový orgán na jednej strane uvádza, že všetky podstatné vplyvy boli zistené a podklady sú dostatočné na rozhodnutie. Výslovne tvrdí, že v procese „neboli identifikované také nedostatky alebo neurčitosti, ktoré by bránili v definovaní vplyvov“ a že získané informácie sú dostatočné na rozhodnutie podľa zákona (str. 99).
155. Na druhej strane však záväznými podmienkami ukladá, aby sa viaceré skutočnosti rozhodujúce pre environmentálnu prijateľnosť navrhovanej činnosti ešte len zisťovali, spresňovali alebo preukazovali v následnom povoľovacom konaní. Tento základný rozpor sa prejavuje v nasledujúcich čiastkových rovinách.

II.7.1 Preukázaná a súčasne nepreukázaná imisná rezerva

156. Prvostupňový orgán dospel ku skutkovému záveru, že pripravované opatrenia na existujúcich zdrojoch navrhovateľa **zabezpečia priaznivejšiu imisnú situáciu** než v referenčnom roku 2023. V súvislosti s PM₁₀, PM_{2,5} a NO₂ uvádza, že pripravované opatrenia na Teplárni, odstavenie existujúcej spaľovne kalov a opatrenia na ďalších zdrojoch zabezpečia, že identifikované maximá imisných koncentrácií budú aj po realizácii navrhovanej činnosti priaznivejšie než v roku 2023 (str. 77).
157. Tento záver prvostupňový orgán sumarizuje takto: „*navrhovateľ pripravovanými opatreniami na existujúcich zdrojoch znečisťovania ovzdušia vytvorí „emisnú rezervu“, ktorá umožní prevádzku navrhovanej činnosti bez zvýšenia súčasných vypočítaných imisných maxím*“ (str. 78)
158. Rovnaký kategorický záver prvostupňový orgán zopakoval aj v odôvodnení záverečného stanoviska na str. 95 – 96.
159. Napriek tomu prvostupňový orgán v záväznej výrokovej časti požaduje, aby sa až v následnom povoľovacom konaní vypracoval nový odborný posudok, ktorý má zohľadniť:
 - 159.1. maximálne emisné toky zo všetkých miest vypúšťania emisií,
 - 159.2. najvyšší hmotnostný tok dioxínov,
 - 159.3. celkové imisné zaťaženie územia,
 - 159.4. blízke zdroje spoločnosti OLO, a. s.,
 - 159.5. všetky existujúce zdroje navrhovateľa,
 - 159.6. pripravované opatrenia na existujúcich zdrojoch,
 - 159.7. krátkodobé koncentrácie pri maximálnych emisných tokoch,

159.8. najbližšie citlivé receptory

(str. 84-85, podmienky č. 3 a 4)

160. Účelom tohto budúceho posudku má byť „*aj preukázanie podmienky realizácie*“ **spočívajúcej vo vytvorení dostatočnej emisnej alebo imisnej rezervy** umožňujúcej prevádzku navrhovanej činnosti za priaznivejších podmienok než v súčasnosti (str. 85, podmienka č. 5).
161. Tieto závery sa navzájom vylučujú. Imisná rezerva buď bola v konaní spoľahlivo preukázaná, alebo jej existencia závisí od výsledku odborného posudku, ktorý sa má ešte len vypracovať na základe spresnených emisných tokov a komplexnejšieho rozsahu hodnotených zdrojov.
162. Ak bola imisná rezerva preukázaná už pred vydaním záverečného stanoviska, prvostupňový orgán mal **identifikovať konkrétny podklad, výpočet a skutkové hodnoty**, na základe ktorých tento záver prijal. Zároveň mal vysvetliť, **prečo je potrebné jej opätovné preukazovanie**.
163. Ak sa však existencia dostatočnej rezervy má preukázať až v budúcnosti, prvostupňový orgán nemal skutkový podklad na záver, že navrhovaná činnosť bude prevádzkovaná bez zvýšenia súčasných imisných maxím.
164. Rozpor ďalej prehlbuje podmienka č. 9, podľa ktorej má navrhovateľ počas skúšobnej prevádzky preukazovať, že príspevok navrhovanej činnosti neprekračuje „*postupne vznikajúcu*“ emisnú rezervu (str. 86). Z uvedeného vyplýva, že rezerva nemá existovať pred začatím realizácie navrhovanej činnosti ako skutkový predpoklad súhlasu. Má vznikáť až postupnou realizáciou budúcich opatrení na iných zdrojoch.
165. Prvostupňový orgán tak založil súhlas na očakávanom budúcom výsledku opatrení, ktorých skutočný rozsah, čas realizácie a výsledná účinnosť neboli posúdené.

II.7.2 Prijateľné zdravotné vplyvy pred aktualizáciou HIA

166. Prvostupňový orgán prevzal zo záverov doplnenej HIA tvrdenie, že obyvateľom v okolí navrhovanej činnosti nehrozí zdravotné poškodenie ani zhoršenie pohody bývania zo znečisteného ovzdušia (str. 73). Ďalej uviedol, že výsledky hodnotenia nepreukázali možné negatívne vplyvy na zdravie obyvateľov v okolitej obytnej zástavbe ani zhoršenie podmienok bývania (str. 74).
167. V záväznej podmienke č. 10 však prvostupňový orgán súčasne uložil: „*Na základe spresnených výstupov hodnotenia súvisiacej zmeny imisnej situácie v dotknutom území v odbornom posudku vo veciach vplyvu stacionárneho zdroja na kvalitu ovzdušia vypracovať aktualizáciu hodnotenia vplyvov na verejné zdravie (HIA).*“ (podmienka č. 10)
168. Budúca HIA teda nemá byť iba kontrolným monitoringom už posúdenej prevádzky. Má vychádzať zo spresnených výstupov nového posudku o zmene imisnej situácie, ktorý má byť vypracovaný až v následnom povoľovacom konaní.
169. Pokiaľ sa zdravotné hodnotenie musí po spresnení týchto vstupov aktualizovať, prvostupňový orgán nemohol bez ďalšieho považovať existujúcu HIA za podklad pre skutkový záver o absencii zdravotného rizika.
170. Záverečné stanovisko navyše neurčuje právny následok situácie, ak aktualizovaná HIA identifikuje neprijateľné zdravotné riziko alebo potrebu podstatnej zmeny navrhovanej činnosti. **Súhlas už bol vyslovený, ale záväzný výrok záverečného stanoviska neurčuje,**

že nepriaznivý výsledok aktualizovanej HIA vylučuje povolenie navrhovanej činnosti. Prvostupňový orgán teda zamenil podmienku, ktorá mala byť splnená pred vyslovením súhlasu, za podmienku budúceho povoľovania.

II.7.3 Vyhodnotené a súčasne nevyhodnotené kumulatívne vplyvy

171. Prvostupňový orgán v časti venovanej synergickým a kumulatívnym vplyvom uviedol, že navrhovaná činnosť v kumulácii s existujúcimi stavbami, zariadeniami a činnosťami významne nezmení kvalitu životného prostredia. Podľa prvostupňového orgánu vplyvy navrhovanej činnosti významne neovplyvnia kvalitu ovzdušia, hlukové pomery, dopravné pomery ani zdravotný stav obyvateľstva. Z predbežného hodnotenia vzájomného spolupôsobenia s existujúcimi a povolenými činnosťami podľa neho nevyplynuli negatívne vplyvy, ktoré by boli prekážkou realizácie navrhovanej činnosti (str. 82).
172. S uvedeným záverom je v rozpore obsah podmienky č. 4. Prvostupňový orgán požaduje, aby budúci posudok ešte len zohľadnil:
 - 172.1. celkové imisné zaťaženie územia,
 - 172.2. blízke zdroje spoločnosti OLO, a. s. s identickým zastúpením emitovaných znečisťujúcich látok,
 - 172.3. všetky existujúce zdroje navrhovateľa,
 - 172.4. všetky pripravované opatrenia na existujúcich zdrojoch,
 - 172.5. maximálne emisné toky zo všetkých miest vypúšťania (podmienka č. 4)
173. Z podkladov záverečného stanoviska nevyplýva, že by pred vydaním záverečného stanoviska bolo vykonané jednotné a úplné kumulatívne hodnotenie založené na konečných maximálnych emisných tokoch navrhovanej činnosti, zahŕňajúce pri všetkých relevantných znečisťujúcich látkach zdroje OLO, všetky existujúce zdroje navrhovateľa, pripravované opatrenia na týchto zdrojoch a celkové imisné zaťaženie územia. Práve takéto hodnotenie pritom prvostupňový orgán požaduje vykonať až v následnom povoľovacom konaní (str. 84 – 85).
174. Kumulatívna prijateľnosť navrhovanej činnosti preto nebola výsledkom hodnotenia. Bola založená na predpoklade, že budúce odborné posúdenie potvrdí už záverečným stanoviskom vyslovený záver.

II.7.4 Dostatočne definovaná, ale technicky neustálená navrhovaná činnosť

175. Prvostupňový orgán na strane 99 uvádza, že všetky podstatné predpokladané vplyvy boli zistené, nedostatky boli odstránené a podklady sú dostatočné na rozhodnutie.
176. V odôvodnení však priznáva, že kvantifikácia vstupov a výstupov navrhovanej činnosti, ak nie je uvedené inak, **zodpovedá pôvodnej kapacite 316 700 ton odpadu ročne**. Zníženie kapacity podľa neho môže vyvolať viaceré zmeny konceptu projektu, najmä zmenu veľkosti a dispozície stavebných objektov a konkrétnych technologických riešení. Tieto zmeny má navrhovateľ zapracovať až do finálnej projektovej dokumentácie (str. 99).
177. Podmienka č. 1 obdobne uvádza, že zníženie kapacity pravdepodobne vyvolá zmenu kapacít súvisiacich technológií, ako aj zmenu veľkosti a umiestnenia stavebných

objektov (str. 84). Napriek tomu prvostupňový orgán vyslovil, že vyvolané zmeny je možné považovať za posúdený stav a nemusia byť predmetom zisťovacieho konania podľa zákona za predpokladu, že nedôjde k zásadnej zmene technológie (podmienka č. 1).

178. **Neznáme budúce zmeny však nemožno vecne považovať za posúdené skôr, než je známy ich konkrétny obsah, rozsah, umiestnenie a environmentálne následky. Prvostupňový orgán nemohol bez poznania budúcej zmeny vopred prejudikovať, že nepôjde o zmenu vyžadujúcu postup podľa zákona EIA.**

II.7.5 Zúženie navrhovanej činnosti na zvyškový komunálny odpad

179. Prvostupňový orgán v odôvodnení uvádza: „*Navrhovaná činnosť je v dokumentácii definovaná ako zariadenie určené na energetické zhodnocovanie predupraveného, nerecyklovateľného zvyškového komunálneho odpadu.*“ (str. 98).
180. Takéto vymedzenie nezodpovedá vlastnému opisu navrhovanej činnosti v záverečnom stanovisku. Podľa záverečného stanoviska má navrhovaná činnosť energeticky zhodnocovať **118 000 ton komunálneho odpadu ročne, 77 000 ton priemyselného odpadu ročne, 25 000 ton nebezpečného odpadu ročne**. Záverečné stanovisko ďalej počíta s tuhým odpadom so zvýšeným obsahom VOC, externými kalmi, ropnými kalmi, kvapalnými odpadmi, odpadmi a kalmi z priemyslu a odpadmi s rozdielnymi fyzikálnymi a chemickými vlastnosťami (str. 4 – 5).
181. Uvedené zúženie je významné, pretože ho prvostupňový orgán použil pri odôvodňovaní súladu navrhovanej činnosti so zásadou blízkosti a so strategickými cieľmi odpadového hospodárstva.

II.7.6 Ukončenie prevádzky a súbeh existujúcej spaľovne kalov

182. V technickom opise navrhovanej činnosti prvostupňový orgán uvádza: „*v súvislosti so spustením prevádzky navrhovanej činnosti bude ukončená prevádzka existujúcej spaľovne kalov navrhovateľa s kapacitou 24 500 t/rok odvodneného kalu.*“ (str. 4)
183. Podmienka č. 8 však výslovne predpokladá obdobie, počas ktorého budú navrhovaná činnosť a existujúca spaľovňa kalov prevádzkované súbežne. Prvostupňový orgán uvádza, že počas skúšobnej prevádzky nie je možné zabezpečiť úplné ukončenie prevádzky existujúcej spaľovne kalov, a preto sa má ich súbeh obmedziť na nevyhnutné minimum. Konkrétne podmienky súbehu má určiť až povoľujúci orgán podľa budúcich reálnych potrieb (podmienka č. 8, str. 86).
184. Záverečné stanovisko nerozlišuje, či sa pojmom „*spustenie prevádzky*“ na strane 4 rozumie začatie skúšobnej prevádzky, začatie faktického spaľovania odpadu alebo až uvedenie navrhovanej činnosti do trvalej prevádzky.
185. Tento terminologický a chronologický rozpor má priamy význam pre hodnotenie emisií. **Súbežná prevádzka dvoch zariadení predstavuje iný emisný scenár než okamžité nahradenie existujúcej spaľovne kalov navrhovanou činnosťou.**
186. Prvostupňový orgán pritom pozitívny záver o emisnej rezerve vo významnej miere založil práve na zániku emisií z existujúcej spaľovne kalov (str. 77 – 78). Ak má existovať obdobie súbežnej prevádzky, musel byť osobitne vyhodnotený aj maximálny kumulatívny emisný stav počas tohto obdobia.

II.7.7 Vylúčené a súčasne riešené prekročenie hranice 1 % chlóru

187. Záverečné stanovisko uvádza, že navrhovateľ dodatočne deklaroval, že spaľovaný odpadový mix „*nikdy nepresiahne koncentráciu Cl 2 > 1 %*“ (str. 5). Na základe tejto deklarácie má byť kotol za bežných okolností navrhnutý na spaľovanie pri teplote 900 °C, pričom iba vo výnimočných prípadoch má umožniť krátkodobé zvýšenie teploty (str. 5).
188. Podmienka č. 11 však požaduje, aby sa až v povoľovacom konaní vykonala analýza dostupných technických a prevádzkových opatrení zabezpečujúcich vyhodnocovanie jednotlivých prúdov odpadu, osobitne vo vzťahu k požiadavke na teplotu spalín: „*pri spaľovaní nebezpečných odpadov s obsahom halogénovaných organických zlúčenín > 1 % vyjadrených ako Cl 2*“ (podmienka č. 11, str. 86).
189. Rozhodnutie tak pracuje s dvoma nezlučiteľnými scenármi.
190. Podľa prvého scenára je **prekročenie hranice 1 % vylúčené**. V takom prípade mala byť táto hranica záväznou podmienkou výroku a mali byť určené konkrétne mechanizmy, ktorými sa zabezpečí, že odpad s vyšším obsahom nebude prijatý ani spaľovaný.
191. Podľa druhého scenára je **prekročenie hranice 1 % reálnou prevádzkovou situáciou**, pre ktorú treba ešte len analyzovať technické a prevádzkové opatrenia. V takom prípade však mal byť tento scenár vyhodnotený už v procese EIA ako súčasť maximálneho možného environmentálneho zaťaženia.
192. Prvostupňový orgán preto nemohol súčasne vychádzať z kategorického vylúčenia tohto scenára a jeho technické riešenie ponechať na budúce povoľovanie.

II.7.8 Znížené hodinové emisie pri nezmenenom tepelnom výkone 117 MW

193. Záverečné stanovisko znížilo ročnú hmotnostnú kapacitu zariadenia z 316 700 ton na 220 000 ton odpadu ročne a uvádza priemerné množstvo 27,5 tony odpadu za hodinu pri ročnom časovom fonde 8 000 hodín (str. 3).
194. Pri emisných tokoch však záverečné stanovisko pracuje s údajmi označenými ako „100 % výkon“ a „70 % výkon“ a hodinové emisné toky pre znížený projekt primerane redukuje (str. 11). Súčasne však **ponecháva maximálny posúdený projektovaný tepelný výkon kotla na úrovni 117 MW** (str. 5).
195. Pre ilustráciu ide o obdobnú situáciu, ako keby sa pri automobile znížil jeho povolený ročný nájazd o 30 %, avšak zostal zachovaný jeho motor, maximálny výkon aj možnosť jazdy na plný výkon. Zníženie povoleného ročného nájazdu vozidla neznižuje jeho okamžitú spotrebu ani emisie pri jazde na plný výkon. **Obdobne samotné zníženie ročnej hmotnostnej kapacity navrhovanej činnosti nepreukazuje pomerné zníženie jej maximálnych hodinových emisných tokov.**
196. Záverečné stanovisko záväzne neznižuje maximálny tepelný príkon ani výkon kotla, maximálny okamžitý objem spalín, maximálne hodinové množstvo energie vstupujúcej v odpade, maximálnu výhrevnosť odpadového mixu ani čiastkové limity jednotlivých prúdov odpadu. Naopak, pri priemyselných a nebezpečných odpadoch pripúšťa výhrevnosť až 35 GJ/t (str. 4).
197. Samotné zníženie ročnej hmotnostnej kapacity preto bez ďalšieho odôvodnenia nevysvetľuje, prečo musia byť o rovnaký podiel znížené aj maximálne hodinové emisné toky. Ročná kapacita a maximálny okamžitý prevádzkový stav nie sú totožné veličiny.

198. Pochybnosť potvrdzuje podmienka č. 3 písm. c) na strane 84, podľa ktorej sa majú maximálne emisné toky zo všetkých miest vypúšťania vypočítať až v budúcom emisno-technologickom posudku na základe spresnených technických parametrov zdroja (str. 84).
199. Ak sa maximálne emisné toky majú ešte len vypočítať, prvostupňový orgán mal vysvetliť, **na základe akých technických predpokladov použil znížené hodinové emisie pri hodnotení navrhovanej činnosti a či tieto predpoklady urobil záväznou súčasťou výroku.**
200. Rozkladateľ namieta, že medzi znížením ročnej hmotnostnej kapacity, ponechaním maximálneho tepelného výkonu 117 MW a použitím znížených maximálnych hodinových emisií absentuje v záverečnom stanovisku preskúmateľné odborné a logické prepojenie.

II.7.9 HI nad 1 bez požadovanej ďalšej analýzy

201. Podkladom tejto námietky je dokument „Hodnotiaca správa na hodnotenie vplyvov na verejné zdravie zámeru Centrum energetického zhodnotenia odpadov (Bratislava – Slovnaft)“, ktorý spracovala MUDr. Jindra Holíková v septembri 2025 a ktorý bol prvostupňovému orgánu doručený dňa 09.09.2025 ako aktualizácia pôvodnej štúdie HIA z novembra 2024 (ďalej len „**doplnená HIA**“; str. 20 a 58 záverečného stanoviska).
202. Doplnená HIA stanovila vlastné metodické pravidlo: „*Sumárny index nebezpečnosti tvorí predpoklad miery rizika – ak je menší ako 1, nie je predpoklad rizika ohrozovania zdravia, ak je väčší ako 1, je potrebná ďalšia analýza a opatrenia na ochranu zdravia.*“ (str. 24 doplnenej HIA).
203. Doplnená HIA následne vypočítala hodnotu HI vyššiu ako 1 v piatich referenčných bodoch:
 - 203.1. Rf 3 – Prievoz: HI = 1,171 (str. 26 doplnenej HIA),
 - 203.2. Rf 4 – nemocnica Ružinov: HI = 1,116 (str. 27 doplnenej HIA),
 - 203.3. Rf 5 – nemocnica Podunajské Biskupice: HI = 1,104 (str. 28 doplnenej HIA),
 - 203.4. Rf 6 – centrum pre deti a rodiny Podunajské Biskupice: HI = 1,098 (str. 29 doplnenej HIA),
 - 203.5. Rf 10 – ProCare Slovnaft: HI = 1,019 (str. 33 doplnenej HIA).
204. Napriek tomu HIA uvádza: „*Hodnoty indexu nebezpečenstva sa vo všetkých hodnotených bodoch na okraji obytnej zástavby alebo chránených objektov pohybovali okolo čísla jeden, to znamená, že neavizovali zdravotné rizika pre obyvateľov zo znečistenia ovzdušia.*“ (str. 34 doplnenej HIA)
205. Prvostupňový orgán tento záver prevzal do záverečného stanoviska a uviedol, že hodnoty pohybujúce sa okolo čísla jeden neavizovali zdravotné riziká (str. 73).
206. Rozkladateľ netvrdí, že každé prekročenie hodnoty HI = 1 automaticky preukazuje poškodenie zdravia. To netvrdí ani samotná HIA. HIA však výslovne ustanovila, že hodnota vyššia ako 1 **vyžaduje ďalšiu analýzu a opatrenia na ochranu zdravia.**
207. V podkladoch záverečného stanoviska ani v záverečnom stanovisku nie je identifikované:
 - 207.1. aká ďalšia analýza bola pri piatich hodnotách HI nad 1 vykonaná,

- 207.2. aké výsledky priniesla,
 - 207.3. prečo napriek prekročeniu vlastnej metodologickej hranice neboli potrebné opatrenia,
 - 207.4. na základe čoho boli hodnoty nad 1 bez ďalšieho zahrnuté pod neurčitú formuláciu „okolo čísla jeden“.
208. Ide o vnútorný rozpor medzi metodickým pravidlom, ktoré si spracovateľka HIA sama stanovila, zistenými výsledkami a záverom, ktorý z nich vyvodila.
209. Prvostupňový orgán bol povinný tento rozpor identifikovať a vyhodnotiť. Namiesto toho priaznivý záver HIA iba reprodukoval, hoci číselné výsledky podľa samotnej metodiky HIA vyžadovali ďalšiu analýzu.

II.7.10 Záver o pachových vplyvoch založený na rozporných vstupoch

210. Účastníci konania v stanovisku z 22.04.2025 upozornili na existujúce pachové zaťaženie Vrakune a Podunajských Biskupíc a namietali jeho možné zhoršenie navrhovanou činnosťou (str. 56). Rozkladateľ sa s touto námietkou stotožňuje a uplatňuje ju týmto rozkladom aj vo vlastnom mene.
211. Doplnená HIA uvádza pri amoniaku čuchový prah približne 30 až 1 000 µg/m³ (str. 19 doplnenej HIA). Pri samotnom vyhodnotení pachových vplyvov však vychádza z hodnoty 26 mg/m³, teda 26 000 µg/m³ (str. 35 doplnenej HIA). Pri sírovodíku zároveň výslovne konštatuje, že rozptylová štúdia neuvádza samostatný príspevok navrhovanej činnosti (str. 35 doplnenej HIA).
212. **Prvostupňový orgán tieto nezrovnalosti nevyhodnotil** a bez ďalšieho uzavrel, že navrhovaná činnosť pachovú situáciu nezhorší (str. 56). Rozkladateľ namieta záver o vylúčení zhoršenia pachovej situácie, pretože nebol preskúmateľne odôvodnený (§ 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 SP).

II.7.11 Spoločne k bodom II.7.1 až II.7.10

213. Vyššie uvedené rozpory nemožno hodnotiť oddelene ako ojedinelé formulačné nepresnosti, ale ako rozpory v okolnostiach rozhodujúcich pre vyslovenie súhlasu.
214. Prvostupňový orgán na jednej strane prijal kategorické priaznivé závery. Na druhej strane vlastnými záväznými podmienkami potvrdil, že skutkové a odborné predpoklady týchto záverov sa majú ešte len spresniť alebo preukázať.
215. Takýto postup nie je uložením bežných technických podmienok pre následné povoľovanie. Ide o presunutie samotného overenia environmentálnej prijateľnosti navrhovanej činnosti do konania, ktoré má zo záverečného stanoviska už vychádzať ako zo záväžného rozhodnutia.
216. Záverečné stanovisko preto nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a jeho odôvodnenie je v rozhodujúcich otázkach vnútorne rozporné a nepreskúmateľné (§ 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 SP).

II.8 Nepreskúmateľné vysporiadanie námietok účastníkov konania

217. Účastníci konania v stanovisku z 22.04.2025 namietali najmä nedostatočné posúdenie kumulatívnych vplyvov, možné zhoršenie pachovej situácie a možné dovážanie odpadu

zo zahraničia (str. 56). Rozkladateľ sa s týmito námietkami stotožňuje a uplatňuje ich týmto rozkladom aj vo vlastnom mene.

218. Prvostupňový orgán sa pri možnom dovážaní odpadu a výpočte emisií skleníkových plynov iba všeobecne odkázal na svoje vyjadrenia k iným stanoviskám. Pri kumulatívnych a pachových vplyvoch uviedol iba výsledný záver, že boli posúdené, resp. že zhoršenie pachovej situácie nebolo identifikované (str. 56 až 57). Neoznačil však konkrétne podklady ani úvahy, ktorými sa s námietkami účastníkov konania vecne vyrovnal.
219. Z odôvodnenia preto nemožno preskúmať, či a ako prvostupňový orgán uvedené námietky účastníkov konania vyhodnotil. Záverečné stanovisko v tejto časti nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenie rozhodnutia (§ 47 ods. 3 SP).

III. Návrh na rozhodnutie o rozklade

220. Vykonané posúdenie a podklady založené v administratívnom spise nepreukazujú, že navrhovaná činnosť je v posudzovanej podobe environmentálne prijateľná a že sú splnené zákonné podmienky na vyslovenie súhlasu s jej realizáciou. Zistené nedostatky sa netýkajú iba odôvodnenia záverečného stanoviska, ale zasahujú samotný predmet, rozsah a úplnosť posúdenia, spoľahlivosť zisteného skutkového stavu, vyhodnotenie rozhodujúcich vplyvov navrhovanej činnosti, určitosti záväznej výrokovej časti a procesné práva verejnosti.
221. Rozkladateľ preto navrhuje, aby minister životného prostredia Slovenskej republiky podľa § 61 ods. 2 v spojení s § 59 ods. 2 SP zmenil záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4026/2026-11.1, 37015/2026 z 13.07.2026 tak, že:

s realizáciou navrhovanej činnosti sa n e s ú h l a s í .

 **Advokátska kancelária
VERIONS, s. r. o.**
Radvanská 21, 811 01 Bratislava
ICO: 47239441 DIČ: 2023541861
IČ DPH: SK 202 354 1861
Advokátska kancelária VERIONS, s. r. o.
Mgr. Lukáš Opett, PhD., konateľ a advokát

Prílohy:

1. Obsah rozkladu
2. Plnomocenstvo Greenpeace Slovensko zo dňa 05.08.2026 v elektronickej podobe, ktorá vznikla zaručenou konverziou
3. Vybrané časti správy SHMÚ o kvalite ovzdušia v Slovenskej republike za rok 2025

Príloha č. 1

Obsah rozkladu:

II. Odôvodnenie rozkladu.....	3
II.1 Súhlas bol vyslovený predčasne, bez úplného posúdenia vplyvov a stanovenia záväzných podmienok v záverečnom stanovisku	3
II.1.1 Technické a dispozičné riešenie, jeho veľkosť a umiestnenie.....	5
II.1.2 Celkové imisné zaťaženie a imisná rezerva	6
II.1.3 Rozsah a účinok emisných opatrení.....	7
II.1.4 Podmienky súbehu oboch spaľovní	11
II.1.5 Emisná rezerva počas skúšobnej prevádzky	11
II.1.6 Separačné opatrenia	12
II.1.7 Železničná preprava	12
II.1.8 Spoločne k II.1.1 až II.1.7.....	13
II.2 Súhlas bol vydaný bez posúdenia vážneho ohrozenia cieľov smernice (EÚ) 2024/2881 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe	14
II.2.1 Nové limitné hodnoty a transpozičná lehota.....	14
II.2.2 Nevýriešené výhrady odboru ochrany ovzdušia	14
II.2.3 Prekračovanie limitných hodnôt kvality ovzdušia.....	15
II.2.4 Zákaz vážneho ohrozenia výsledku smernice	16
II.2.5 Limitné hodnoty boli predvídateľné	18
II.2.6 Spoločne k bodom II.2.1 až II.2.5	19
II.3 Mechanické prevzatie záväzných podmienok bez vlastného hodnotenia.....	19
II.4 Neurčitost' predmetu posúdenia a odsúhlaseného variantu navrhovanej činnosti...21	
II.5 Porušenie práva verejnosti na účinnú účasť po podstatnej zmene navrhovanej činnosti.....	23
II.6 Kategrické vylúčenie cezhraničných vplyvov bez riadneho posúdenia	23
II.7 Vnútorne logické rozpory záverečného stanoviska	25
II.7.1 Preukázaná a súčasne nepreukázaná imisná rezerva	25
II.7.2 Prijateľné zdravotné vplyvy pred aktualizáciou HIA	26
II.7.3 Vyhodnotené a súčasne nevyhodnotené kumulatívne vplyvy	27
II.7.4 Dostatočne definovaná, ale technicky neustálená navrhovaná činnosť.....	27
II.7.5 Zúženie navrhovanej činnosti na zvyškový komunálny odpad	28
II.7.6 Ukončenie prevádzky a súbeh existujúcej spaľovne kalov	28
II.7.7 Vylúčené a súčasne riešené prekročenie hranice 1 % chlóru	29
II.7.8 Znížené hodinové emisie pri nezmenenom tepelnom výkone 117 MW	29
II.7.9 HI nad 1 bez požadovanej ďalšej analýzy.....	30
II.7.10 Záver o pachových vplyvoch založený na rozporných vstupoch.....	31
II.7.11 Spoločne k bodom II.7.1 až II.7.10	31
II.8 Nepreskúmateľné vysporiadanie námietok účastníkov konania	31
III. Návrh na rozhodnutie o rozklade	32